

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Paikallisen opiskelijajärjestön perustaminen

Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n toiminnan käynnistäminen ensimmäisenä toimintavuotenaan

Noora Munkki

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

11/2017

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Noora Munkki	Sivumäärä 47 ja 15 liitesivua
Työn nimi Paikallisen opiskelijajärjestön perustaminen: Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n toiminnan käynnistäminen ensimmäisenä toimintavuotenaan	
Ohjaava(t) opettaja(t) Kimmo Lind	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry	
Tiivistelmä <p>Tämä opinnäytetyö on toiminnallinen ja se on toteutettu tilaajan toiveesta. Työn tilaajana toimii Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry eli lyhyemmin Nuoli ry. Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry eli lyhyemmin Jypo ry perustettiin tammikuussa 2017 tukemaan tilaajan toivetta paikallisesta opiskelijajärjestöstä. Tämän järjestön tavoitteena on edistää yhteisöpedagogien tunnetuutta ja etuja ja samalla tuoda työelämä tietoutta lähemmäksi opiskelijoita.</p> <p>Opiskelijajärjestö toimii toisena opinnäytetyöni produktina. Tämän lisäksi työhöni kuuluu opiskelijajärjestön perustamisopas, joka löytyy liitteenä työn lopusta. Oppaan tarkoituksena on tarjota apua uusille opiskelijajärjestöille, jotka ovat aloittamassa paikallista toimintaansa ja myös taata hallustotoiminnan tasalaatuinen jatkuvuus tulevaisuudessakin. Molemmat tuotteet ovat toteutettu yhteistyössä toisen Humanistisen ammattikorkeakoulun opiskelijan, Saara Koljosen, kanssa.</p> <p>Oma kirjallinen raporttini käsittelee järjestön perustamista ja sen ensimmäistä toimintavuotta. Työssäni tarkastelen havaintojen ja kyselyn avulla, mitkä asiat tukevat opiskelijajärjestön toimintaa alkuvaiheessa. Olen havainnoinut työssäni Jypin ensimmäisen vuoden toiminnan lisäksi toisen Nuolen alaisen opiskelijajärjestön, Turun yhteisöpedagogiopiskelijat eli lyhyemmin Typo ry:n toimintaa. Havainnointia syventääkseni toteutin kyselyn Typo hallituksen jäsenille. Kyselyssä keskityin erityisesti työn aiheen mukaisesti opiskelijajärjestön perustamiseen ja sen ensimmäisen vuoden toimintaan.</p> <p>Työssä kävi ilmi, että jokainen opiskelijajärjestö kokee hyvin eri tavoin perustamisen. Tähän vaikuttaa vahvasti se onko opiskelijajärjestölle koettu opiskelijoiden keskuudessa olevan tarvetta paikallisella tasolla ja millaista taustaa hallituksen jäsenillä on järjestö- ja hallitustyöskentelystä. Molemmat opiskelijajärjestöt painottavat ensimmäisen vuoden missioksi toiminnan vakiinnuttamista ja opiskelijajärjestön olemassa olon tiedottamista markkinoinnin avulla.</p> <p>Yhteys yhteisöpedagogin toimialaan on selvä, sillä työn tavoitteena on edistää yhteisöpedagogien asemaa tarjoamalla ammattiliiton tietämystä paikallisella tasolla. Työ hyödyttää Jypin lisäksi myös muita tulevia Nuolen alaisia opiskelijajärjestöjä havainnoillaan ja oppaallaan. Jypo saa työn havainnoista ja tuloksista itselleen kehittämisideoita, joita voi lähteä soveltamaan omaan toimintaansa tulevaisuudessa.</p>	
Asiasanat opiskelijajärjestö, järjestötoiminta, yhteisöpedagogi, osallistaminen, työelämälähtöisyys	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme in Civic Activities and Youth Work

ABSTRACT

Author Noora Munkki	Number of Pages 47 and 15 annexes
Title The creation of a local student organization: Launching Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry in its first year of operation	
Supervisor(s) Kimmo Lind	
Subscriber and/or Mentor Nuoris- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry	
Abstract <p>This thesis is functional, and it has been accomplished from subscriber's wish. The subscriber of this thesis is Nuoris- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry also known as Nuoli ry. Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry also known as Jypo ry was founded in January 2017 to support the subscriber's wish from a local student organization. The aim of this organization is to promote benefits of community educators while at the same time bring students closer to the knowledge needed in the working life.</p> <p>The student organization acts as one of the two thesis projects. In addition to this, my thesis includes a guide to the formation of a student organization, which you can find attached at the end of the thesis. The purpose of the guide is to provide help to new student organizations that are starting their local activities and to ensure the steady continuity to the board of the association's activities in the future. Both products are implemented in co-operation with Saara Koljonen, a student also from the Humak University of Applied Sciences.</p> <p>My own written report deals with the establishment of the organization and its first year of operation. In my work, I will use observations and questionnaires to find out which things are supporting student organization's early stages. In addition to observing Jypo's first year of operation I have done the same to another student organization, Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry also known as Typo ry. To deepen my observation, I conducted a survey for the board of the association. The focus of the questionnaire was around the establishment of a student organization and its first year's activities.</p> <p>The study showed that every student organization experiences the beginning stages in very different ways. This is strongly influenced by the fact that are the students experiencing a need for an organization like this at a local level and are the members of the board who have experience working in organizations or as a board member before this. Both of these student organizations emphasize that the first year's mission is to consolidate the organization and bring awareness through marketing.</p> <p>The link between this thesis and Degree Programme in Civic Activities and Youth Work is clear, as the aim of the thesis is to promote the role of community educators by providing the knowledge of a trade union at local level. The work will not only benefit Jypo but also those who are planning to start their own student organization in the future. The results of this thesis will also provide a way for Jypo to develop new ideas that can be applied to their own activities in the future.</p>	
Keywords student organisation, organisational activities, community educator, social inclusion, working life orientation	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TARVE JA TIETOPERUSTA	6
2.1 Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry	8
2.2 Ammattiliittojen rooli	9
2.3 Opiskelijoiden työelämätietous	11
3 TYÖN TOTEUTUS	15
3.1 Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n perustaminen	16
3.2 Opas opiskelijajärjestön perustamiseen	19
4 KÄYTETYT MENETELMÄT	20
4.1 Havainnointi	21
4.2 Kysely	23
5 TULOKSET JA POHDINTA	25
5.1 Havainnoinnin tulokset	26
5.2 Kyselyn tulokset	32
5.3 Pohdinta	38
5.4 Työn luotettavuus ja yleistettävyys	41
5.5 Jatkotutkimusaiheet	43
LÄHTEET	45
LIITTEET	48

1 JOHDANTO

Suomessa on tällä hetkellä noin 12 000 ammatti- ja elinkeinoyhdistystä ja tämä ryhmittyminen on jäsenmäärältään Suomen toiseksi suurin heti kulttuuri- ja harrastejärjestöjen jälkeen. Nuoriso- ja opiskelijajärjestöjä löytyy yhteensä 99. (Kansalaisyhteiskunta 2017.)

Työelämään astuttaessa työntekijän oletetaan omaavan monenlaisia tietoja ja taitoja, joita hän osaa soveltaa alansa kentällä. Opiskelijat ovat tämän kannalta herkässä asemassa, sillä heti valmistuttuaan ammattiin oletetaan heidän olevan kykeneväisiä tekemään töitä täydellä teholla. Nykyajan työmaailma tuntuu olevan niin nopeasti muuttuvaa, että puutteellinen osaaminen voi helposti johtaa sivuraiteille. Lisäksi omaa ammatillista pätevyyttään ja osaamistaan täytyy olla jatkuvasti kehittämässä. Korkeakoulun jälkeen opiskelijoilla onkin suuri mahdollisuus jäädä työttömäksi, jos ei oman alan töitä ole heti kiikarissa. Millä opiskelijat voisivat siis tehostaa mahdollisuuksia työelämässä pärjäämiseen? Mistä näitä tietoja ja taitoja sitten saa?

Yksi työelämä tietouden lähde on ammattiliitot, jotka pyrkivät toiminnallaan tuomaan tätä tietoutta opiskelijoille jo heidän opintojensa aikana. Myöhemmin liitot tarjoavat tukeansa työn aikana edistämällä työntekijöiden etuja. Ammattiliittoon kuulumisen on monesti ilmaista opiskelijoille, mutta silti monikaan ei ole minkään liiton jäsen. Ammattiliitot ovat monesti kaukaisia opiskelijoille eivätkä tavoita alan opiskelijoita samalla tavalla kuin opiskelijat toisensa. Miten sitten omia työelämä tietoja ja -taitoja kannattaa lähteä kehittämään jo opintojen aikana? Ja voiko ammattiliiton alainen opiskelijajärjestö olla yhtenä työelämä tietouden lähteenä opiskelujen lomassa?

Tämä opinnäytetyö on laadittu tilaustyönä Nuoriso- ja liikunta-alan asiantuntijoille eli lyhyemmin Nuoli ry:lle. Toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteena on perustaa Jyväskylään Nuolen alainen paikallisjärjestö yhteisöpedagogiopiskelijoille. Paikallisen opiskelijajärjestön nimeltä Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat eli lyhyemmin Jypo ry:n avulla pyritään ajamaan yhteisöpedagogien asioita ja innostamaan oman alan opiskelijoita mukaan järjestötoimintaan. Osallistumalla opiskelijat voivat saada suoritettua opintoja työelämälähtöisessä ympäristössä samalla kartuttaen omaa ammatillista osaamista. Yhteisöpedagogien ammattinimikkeen edistämisen aatteen lisäksi toimi-

malla osana opiskelijajärjestöä, saa kerättyä itselleen työelämälähtöistä otetta ja juuri niitä työelämätaitoja ja -tietoja, mitä tulevaisuudessa työkenttä tulee vaatimaan.

Opinnäytetyö on toteutettu yhteistyössä toisen Humanistisen ammattikorkeakoulun opiskelijan, Saara Koljosen, kanssa. Toteutimme opinnäytetyön toiminnalliset osuudet eli konkreettisen järjestön perustamisen ja yhdistystoiminnan yhdessä. Koljonen keskittyi tarkastelemaan omassa kirjallisessa raportissaan työelämä tietoutta osana opiskelijahyvinvointia. Itse pureudun omassa kirjallisessa tuotoksessani tarkemmin järjestön perustamiseen ja sen toiminnan käynnistämiseen ensimmäisenä vuotena. Kirjallisen työn tavoitteena onkin havainnoida ja tarkastella, mitkä asiat auttavat opiskelijajärjestön perustamisessa ja mitkä seikat tukevat järjestön tavoitteellista toimintaa ensimmäisen vuoden aikana.

Opinnäytetyö tiivistää ajatuksia ja näkökulmia paikallisen opiskelijajärjestön perustamisesta ja sen toiminnasta ensimmäisen vuoden ajalta. Näiden havaintojen lisäksi, halusimme Koljosen kanssa liittää työhön konkreettisen produktin – opiskelijajärjestön perustamisoppaan, joka löytyy liitteenä molempien kirjallisten töiden lopusta. Tätä opasta voidaan hyödyntää monissa tilanteissa, mutta erityisesti se on tarkoitettu niille opiskelijoille, jotka pohtivat oman paikallisen opiskelijajärjestön perustamista. Opas tarjoaa yhteisen ja selkeän alun toiminnalle, jolloin keskittyminen yhteisöpedagogien asioiden ajamiseen ja tarkoituksenmukaiseen järjestötyöhön tehostuu.

2 TARVE JA TIETOPERUSTA

Ajatus opinnäytetyön aiheesta lähti, kun olimme luokkatoverini Saara Koljosen kanssa tutoroimassa uusia opiskelijoita syksyllä 2016. Tässä tilaisuudessa oli ideana esitellä uusille opiskelijoille eri ammattiliittojen toimintaa ja tällöin törmäsin myös itse ensimmäistä kertaa Nuoriso- ja liikunta-alan asiantuntijoihin (Nuoli ry). Ammattiliiton toimintaa oli esittelemässä Nuolen alainen paikallisjärjestö Turusta, Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry eli lyhyemmin Typo ry. Keskustelua Typon hallituksen jäsenten kanssa syntyi heidän toiminnallisesti opiskelustaan oman opiskelijajärjestön parissa. Onko olemassa paikallista toimijaa, joka toisi esiin työelämä tietoutta opiskelijoiden

keskuudessa? Entä järjestöä joka pitäisi yhteisöpedagogien puolia työmarkkinoilla? Tästä lähti kiinnostus perustaa Jyväskylään oma Nuolen alainen paikallisjärjestö yhteisöpedagogiopiskelijoille. Koska sekä minun että Koljosen opinnot olivat lähenevässä loppuaan, päätimme tarttua tilaisuuteen ja tehdä tästä toiminnallinen opinnäytetyö. Tilaajan toiveesta perustimme Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n tammikuussa 2017.

Koska olimme Koljosen kanssa alusta asti molemmat kiinnostuneita paikallisjärjestön perustamisesta, päätimme toteuttaa opinnäytetyön toiminnalliset osuudet yhdessä. Tekisimme kuitenkin erilliset kirjalliset raportit painottuen eri näkökulmiin. Opinnäytetyön produktina toimisi perustamamme opiskelijajärjestö, Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat eli lyhyemmin Jypo ry. Tämän lisäksi laatisimme Koljosen kanssa oppaan opiskelijajärjestön perustamisesta, jossa käyttäisimme hyödyksi molempien tekemiä havaintoja opiskelijajärjestön perustamisesta ja sen toiminnan ylläpitämisestä. Syy tähän toteutustapaan oli myös se, että pääsisimme hyödyntämään molempien opintojen aikana hankittua osaamista mahdollisimman tehokkaasti, sillä Koljosen opinnot olivat painottuneet nuorisotyöhön, kun taas itselläni painopiste oli ollut järjestötyössä. Koljosen kirjallisessa tuotoksessa keskitytään enemmän opiskelijahyvoinnin näkökulmaan, kun taas itse pureudun itse järjestön perustamisen ja toiminnan näkökantaan.

Aloitellessani uunituoreen opiskelijajärjestön toimintaa huomasin, että olisin tarvinnut avukseni selkeää ohjeistusta, miten paikallista yhdistystä perustaessa menetellään. Siksi valitsin oman opinnäytetyöni aiheeksi järjestön perustamisen ja sen toiminnan käynnistämisen. Kirjallisen työn tavoitteena on tarkastella, mitkä asiat auttavat opiskelijajärjestön perustamisessa ja mitkä seikat tukevat järjestön tavoitteellista toimintaa ensimmäisen vuoden aikana. Käytännön kannalta tärkeimmässä on ajaa yhteisöpedagogien asioita, mutta myös innostaa oman alan opiskelijoita osallistumaan järjestötoimintaan ja tekemään opintoja työelämälähtöisessä ympäristössä.

Tarve opinnäytetyölle on keskeinen, sillä monesti opiskelijat kokevat ammattiliittojen toiminnan kaukaiseksi syystä tai toisesta. Osasyynä voi olla se, että ammattiliitot yhdistetään usein opiskelun jälkeiseen aikaan eikä ymmärretä niiden mahdollisuutta

antaa tukea jo opiskelun aikana. Monesti ammattiliittojen tarjoamat etuudet jäävätkin opiskelijoilta pimentoon. (Kunnari, Mustalahti & Pylkkänen 2012, 26.)

Kuullessamme Typon hallituksen jäseniltä kokemuksia oman opiskelijajärjestön vaikuttavuudesta Turussa tuntui aihe entistä ajankohtaisemmalta lähteä toteuttamaan. Myöskään Jyväskylässä ei vielä ollut toiminnassa Nuolen alaista yhteisöpedagogien opiskelijajärjestöä, vaikkakin Nuolen jäseniä Jyväskylän alueella on kiitettävästi. Myös tilaaja tunnisti työn tarpeen, sillä kattojärjestön ajatuksena on ollut laajentaa toimintaansa paikallistoiminnan avulla ympäri Suomea.

Itselleni oli alusta alkaen tärkeää tehdä opinnäytetyö, joka tulee konkreettisesti käyttöön ja josta muutkin alani opiskelijat voivat jollakin tapaa hyötyä. Opinnäytetyö on itselleni henkilökohtaisesti suuri harppaus järjestötoiminnan maailmaan, sillä en ole ollut aikaisemmin mukana minkäänlaisessa yhdistystoiminnassa. Suoraan työelämästä saatu aihe ja tarve tukevat omaa ammatillista kasvuani ja koen opinnäytetyöni antavan itselleni tärkeää käytännön kokemusta järjestötyöstä (Vilka & Airaksinen 2004, 17). Tämä antaa minulle valmiuksia toimimaan myös tulevaisuuden työkentällä.

2.1 Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry

Opinnäytteeni tilaajana toimii vuonna 2001 perustettu Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry eli lyhennettynä Nuoli ry. Nuoli on Akavan Erityisalojen alainen ammattijärjestö, joka on erikoistunut ajamaan nimensä mukaisesti nuoriso- ja liikunta-alojen korkeakouluopiskelijoiden sekä sen parissa työskentelevien asiantuntijoiden etuja. Nuolen toiminnan tarkoituksena on edistää näiden alojen tunnettuutta ja vaikuttaa työ- sekä opiskeluolosuhteisiin niin työmarkkinoilla kuin korkeakouluissakin. Nuoli tekee vaikuttamis- ja edunvalvontatyötä sekä itsenäisesti että yhteistyössä muiden järjestöjen kuten paikallisten opiskelijajärjestöjen kanssa. Nuolen toimipiste sijaitsee Helsingissä Akavan Erityisalojen toimitilojen yhteydessä ja tällä hetkellä ammattijärjestöön kuuluu yli 1300 jäsentä. Kiteytettynä Nuolen toiminnan painopisteet ovat alojen koulutukseen vaikuttaminen, hyvän työelämän edistäminen, ammattialojen profii-

lin nostaminen ja jäsenmäärän kasvattaminen. (Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry 2017.)

2.2 Ammattiliittojen rooli

Ammattiliitoilla on pitkä ja merkittävä rooli suomalaisessa kansalaistoiminnassa. Tällä hetkellä Suomessa on noin 80 ammattiliittoa ja lähes 80% suomalaisista palkansaajista kuuluu johonkin ammattiliittoon. Moni ammattiliitosta kuuluu keskusjärjestöön, joista suurimpia ovat SAK, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ja korkeasti koulutettujen keskusjärjestö Akava. Ammattiliitot tarjoavat neuvonnan ja koulutuksen lisäksi myös vapaa-ajan toimintaa ja erilaisia etuja jäsenilleen (Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK 2017.) Liittojen tärkein rooli on kuitenkin puolustaa ja parantaa palkansaajien etuja ja roolia työmarkkinoilla pitämällä kiinni työntekijöiden oikeuksista ja vaikutusmahdollisuuksista sekä ylipäättään ajaa jäsenilleen parempia työehtoja (Kaunismaa & Lind 2006, 15).

Vaikka suomalaisista palkansaajista kolme neljäsosaa on jonkun ammattiliiton jäsen, on opiskelijoiden osuus siitä häviävän pieni. Opiskelijajäsenyys on ammattiliitoissa suhteellisen harvinaista, vaikka se ei maksaisi opiskelijalle mitään. Toisaalta myös opiskeltava ala vaikuttaa siihen millä mittakaavalla opiskelijat ovat ammattiliiton jäseniä. Akavan opiskelija-asiamies Maria Rannan mukaan teknisten alojen liitot tavoittavat jopa 90 prosenttia alan opiskelijoista, kun taas yhteiskuntatieteellisillä aloilla luku on vain 20-30 prosenttia. Yleisesti ottaen opiskelijoiden jäsenyysprosentti liikkuu noin 50 prosentissa. (Turun Sanomat 2010.)

Ajatuksena opiskelijoiden vähäisyys ammattiliitoissa on myös kummallinen verrattuna siihen minkälaisia etuja ammattiliitot tarjoavat jäsenilleen. Tästä esimerkkinä toimii ammattiliittojen keskusjärjestö Akava ja sen jäsenjärjestöt, jotka tarjoavat jäsenilleen laaja-alaista tietoa liittyen opiskelijoiden paljon toivomaan työelämätietauteen. Monet Akavan jäsenjärjestöistä antavat opiskelijajäsenilleen henkilökohtaista uraneuvontaa, palkkaneuvontaa ja täysin maksuttomia työnhakukoulutuksia. Yleisesti ottaen kaikki jäsenkoulutukset ovat ilmaisia ja kertovat aiheista jotka edistävät opiskelijan omia

työelämävalmiuksia, kuten oman osaamisen markkinoinnista, piilotyöpaikkojen etsimisestä ja LinkedInin käytöstä. Kirjallisessa muodossa järjestöt julkaisevat avuksi työnhaun oppaita. Akavalainen jäsenjärjestö toimii myös työelämän turvaverkkona vaikean paikan edessä tarjoten oikeudellisia palveluja, auttaen työsopimuksen tekemisessä ja työttömyysturvaan liittyvissä asioissa. (Luoma-aho 2017).

Mikä on siis syy siihen, että opiskelijoiden jäsenyys ammattiliitoissa vaihtelee niin runsaasti? Ja miksi monet opiskelijat jättävät liittymättä ammattiliiton jäseneksi, vaikka se olisi täysin ilmaista? Ajan saatossa nuorten kiinnostus kohti kansalaistoimintaa on laskenut. Nuoret eivät ole yhtä kiinnostuneita vapaaehtoisesti tehtävästä järjestötyöstä, vaikka kyseessä olisi omaa tulevaa ammattia koskevat asiat. Ammattiliittojen tekemää työtä ei ehkä osata arvostaa samalla tavalla kuin aikaisemmin ja ammattiliiton jäsenyyteen suhtaudutaan kevyesti. Opintojen aikana ei sitouduta vain yhden ammattiliiton jäsenyyteen vaan pikemminkin vertaillaan vaihtoehtoja tulevaa työelämää varten (Paajanen 2013, 36). Ajatus tästä on huolestuttava, sillä juuri nuoret jäsenet ovat suuressa roolissa ammattiliittojen toiminnan jatkuvuuden kannalta. Tavoittaakseen opiskelijoita mahdollisimman tehokkaasti nykypäivänä ammattiliittojen toiminnan on keskityttävä paikallisuuteen. Paikallinen toiminta pääsee lähemmäksi opiskelijan oikeita tarpeita ja näin ollen ammattiliitto voi toimia tukena jo opiskeluvaiheessa. Tämä on myös itse liittojen kannalta hyvä uutinen, sillä luottamuksen kasvaessa jo opiskelujen aikana on todennäköisempää saada heistä pitkäaikaisia jäseniä ammattiliitolle. (Ånäs 2013, 11-13.)

Vaikka monet opiskelijat kuuluvatkin ammattiliittoon, ongelmaksi osoittautuu tunne liiton ja sen avun kaukaisuudesta. Tähän syynä on monesti se, ettei opiskelija osallistu liiton paikallistoimintaan tai vaihtoehtoisesti sitä ei ole tarjota opiskelijoille (Paajanen 2012, 66). Osallistumista ammattiliiton toimintaan ei nähdä ensisijaisesti oman alan asioiden edistämisenä vaan enemmänkin etuina, joita opiskelija omalta ammattiliitolta saa. Jotta opiskelijoita saataisiin aktivoitua enemmän vaikuttamaan ja toimimaan oman alansa puolesta, on heille annettava siihen mahdollisuus paikallisella tasolla. Paikalliset opiskelijajärjestöt voivat lisätä opiskelijoiden hyvinvointia ja opiskelumotivaatiota toimien juuri opiskelijan oman alueen mahdollisuuksien ja haasteiden parissa. Nykyajan ihmiset haluavat toimillaan vaikuttaa johonkin konkreettiseen ja

itseään lähellä olevaan asiaan. Tunne siitä, että joku tuolla kaukana päättää minun asioistani ei houkuttele ihmisiä mukaan ammattiliiton jäseneksi.

Omat ajatukseni tukevat vahvasti opiskelijoiden yleistä ajatusta ammattiliitoista. Liityin itse ammattiliiton jäseneksi vasta viimeisenä opiskeluvuoteni. Syy tähän oli yksinkertaisesti se, ettei ammattiliittojen toiminnasta oltu tiedotettu tarpeeksi aikaisemmin ja toisekseen opiskelijoille mieleistä toimintaa ei tuntunut löytyvän läheltä. Paikallisen toiminnan puute heijastui myös siis omassa kokemuksessani ammattiliitoista ja sen vuoksi Jyväskylän yhteisöpedagogit ry:n perustaminen tuntui entistä ajankohtaisemmalta ajatukselta toteuttaa juuri nyt.

2.3 Opiskelijoiden työelämätietous

Ammattitaito on termi, joka tulee monesti ilmi puhuttaessa työelämässä toimimisesta. Ammattitaidolla tarkoitetaan taitoa hallita työprosessi ajatuksen tasolla ja myös toimimaan sen mukaisesti käytännössä. Ammattitaidon kehittäminen on väistämätöntä nykypäivän töissä, sillä työympäristö, työpaikat, työtehtävät sekä myöskin oma osaaminen ovat jatkuvan muutoksen alaisina. Ammatillista kasvua saavuttaakseen omaa ammattitaitoaan täytyy jatkuvasti uudistaa esimerkiksi kouluttautumalla tai etsimällä itsenäisesti tietoa töissä tai sen ulkopuolella. Hyvä työelämäosaaja panostaa-kin myös itsenäiseen ammattitaidon kehittämiseen myös töiden ulkopuolella. (Aarnikoivu 2010, 65-68).

Siirryttäessä opinnoista työelämään edellytetään työnhakijoilta tiettyjä työelämätietoja, -taitoja ja -valmiuksia. Aarnikoivun (mt., 39-40) mukaan työelämätaidot koostuvat työtehtäviin liittyvästä osaamisesta, ammattitaidosta, uranhallintataidoista, mutta myös työpaikkaan katsomattomista yleisistä taidoista, joita ovat esimerkiksi työyhteisötaidot ja työmarkkinatuntemus. Työyhteisötaitoihin kuuluu niin alaistaidot kuin esimestaidot ja nämä yhdessä ovat luomassa hyvää työyhteisöä. Tarkemmin määriteltynä hyviä työyhteisötaitoja ovat mm. oman roolin ja tehtävän tiedostaminen ja siihen sitoutuminen, vastuullisuus, vuorovaikutteisuus, arvostaminen, oikeudenmukaisuus sekä rakentava toiminta työpaikalla. (Mt., 69.) Työmarkkinatuntemuksessa työntekijä

tunnistaa työmarkkinoiden osaamisvaatimuksia ja osaa peilata omaa osaamistaan näihin samalla tunnistaen omat oikeutensa ja velvollisuutensa työntekijänä (mt., 51).

Varsinkin nykypäivänä vuorovaikutustaitojen tärkeys on painottunut työpaikoilla, sillä erilaisten lyhytaikaisten projektien ja hankkeiden määrä on lisääntymässä. Tämä tarkoittaa myös vaihtelevimpia työympäristöjä ja tämän myötä yhteistöitä uusien ihmisten kanssa. Oman ammattitaidon kehittämisen lisäksi työelämä vaatii työntekijältä siis yhä enemmän ongelmanratkaisua ja jatkuvaa toiminnan kehittämistä. Nykyihmisen tulee työssään olla joustava ja pystyttävä kommunikoimaan monenlaisten ihmisten kanssa (mt., 65).

Vaikka yleisiä työelämätietoja ja -taitoja pidetään tärkeinä, työpaikoilla keskitytään kuitenkin lähinnä kohdennetun osaamisen ja oman ammattitaidon kehittämiseen, jolloin työelämässä tarvittavat yleistaidot jäävät vähemmälle huomiolle. Ammattitaidon ja ammattiin liittyvän osaamisen lisäksi työntekijät tarvitsevat myös näitä yleisiä taitoja menestyäkseen työelämässä ja voidakseen hyvin. Nämä työpaikasta riippumattomat taidot luovat työn tekemiselle perustan jokaisella työkentällä riippumatta työpaikasta. (Mt., 69.)

”Ammattikorkeakoulujen oppimisympäristöjä luonnehditaan yleisesti avoimiksi, työelämälähtöisiksi, projektikeskeisiksi, moniammatillisiksi, opiskelijakeskeisiksi ja modernia teknologiaa hyödyntäviksi.” (Nummenmaa 2002, 128)

Ammattikorkeakoulun opetuksen keskittyessä käytännön oppimiseen ja työelämälähtöisyyteen voi erilaisten oppimisympäristöjen käyttö pitkin opintoja olla ratkaiseva tekijä ajatellen tulevaisuuden työllistymistä (Kanervo 2006, 197). Työelämälähtöisyys näyttäytyy opintojen aikana lähinnä harjoitteluissa, opinnäytetyötä tehdessä sekä erilaisten työelämään tehtävien projektien kautta. Positiivisiksi asioiksi opiskelijat kokevat ammattikorkeakouluissa käytännönläheisyyden, opetusmateriaalien ajan tasaisuuden sekä mahdollisuuden suorittaa opintoja ja luoda suhteita oikeaan työelämään jo opiskelun aikana. Ristiriitaista tässä on se, että käytännönläheisen työelämäoppimisen mahdollisuudesta huolimatta monikaan opiskelijoista ei ole käyttänyt tätä oppimisen muotoa hyväkseen. (Zacheus 2009, 17-18.)

Zacheuksen (mt., 14) tekemän tutkimuksen mukaan noin 60 prosenttia opiskelijoista oli sitä mieltä, että oli saanut opintojensa aikana riittävästi tietoa koulutusalaansa liittyvistä ammateista sekä uramahdollisuuksista, kun taas vain 40 prosenttia koki, että oli saanut tarpeeksi tietoutta työelämästä. Esimerkiksi kovinkaan moni opiskelijoista ei tiennyt lainkaan oppilaitoksensa tarjoamista työelämäyhteistyön muodoista, joihin kuuluvat mm. ammattikorkeakoulun osuuskunnat, mentori-, alumni- ja kummitoiminta (mt., 30). Myöskin vähäiset vierailut työelämän organisaatioihin olivat opiskelijoiden makuun huonosti hoidettu, jos ollenkaan. Opiskelijat kokivat, että ammattikorkeakoulun käytännönläheisyyteen verraten jo valmistuneiden ja työelämään sijoittuneiden tai muiden asiantuntijoiden ammattitietoutta ei käytetty hyödyksi opetuksessa niin hyvin kuin olisi voinut. (Mt., 18.)

Mitä opetushenkilökuntaan tulee, noin puolet opiskelijoista kokivat heidän kontaktiverkostot työelämään laajoina, mutta kääntöpuolena moni koki, ettei heitä oltu tarpeeksi motivoituneita neuvomaan tai auttamaan työelämään liittyvissä asioissa. Tämä on merkittävä huomio siinä mielessä, että tutkimuksen mukaan 85 prosenttia opiskelijoista koki opettajan tuen ja neuvonnan tärkeäksi opintojen aikana. Mitä humanistiseen alaan tulee luvut näyttävät kuitenkin varsin vaikuttavilta: 76 prosenttia piti opetushenkilökunnan asiantuntevuutta ajantasaisena, 68 prosenttia koki opettajilla olevan laajat kontaktit työelämään ja 58 prosenttia oli motivoitunut antamaan tuensa työelämää koskevissa asioissa. (Mt., 34-35.)

Tarkasteltaessa Nikoskisen (2010, 73) selvitystä Humanistisesta ammattikorkeakoulusta valmistuneista ja heidän toiveistaan opetusta kohtaan kävi ilmi, että valmistuneet toivoivat opintoihin erityisesti lisää käytännönläheisyyttä ja toiminnallisuutta erilaisten työelämäyhteyksien kautta. Tästä esimerkkeinä olivat laajemmat mahdollisuudet työelämässä oppimiseen ja erilaisiin oikeassa työelämässä suoritettaviin projekteihin. Ammatillisen kehittymisen tueksi toivottiin käytännön oppimisen lisäksi teoriaopintojen lisäämistä ja sen yhdistämistä käytännön opiskeluun.

Vaikka moni opiskelija varmasti kokee oman oppilaitoksensa olevan avainasemassa työelämä tietojen ja -taitojen jakamisessa, tarjoavat ammattiliitot myös oman osuutensa opiskelijoiden työelämävalmiuksien edistämisestä. Ammattikorkeakoulujen antaessa opiskelijoilleen vaihtelevasti työelämä tietoja, -taitoja ja -valmiuksia pyrkivät am-

mattiliitot tarjoamaan opiskelijoille mahdollisuuksia menestyä tulevaisuuden työkentällä. Tästä huolimatta Zacheuksen (mt., 40-41) tutkimuksessa käy ilmi, että opiskelijakuntien, opiskelijajärjestöjen sekä muiden ammattikorkeakoulujen ulkopuolisten organisaatioiden antaman tuen olevan harvinaista, sillä näiden toimintana nähdään enemmänkin vapaa-ajan ohjelman järjestäminen eikä niinkään työelämä tiedouden levittäminen. Tästä herääkin kysymys ovatko tällaiset tahot keskittyneet toimintansa ensisijaisesti järjestämään opiskelijoille pelkästään vapaa-ajan toimintaa ja jättäneet tarkoituksenmukaisen toimintansa työelämä tiedon levittäjänä opiskelijoiden omille harteille. Tarve ja toteutus eivät tunnu tässä kohtaavan, sillä opiskelijat itse näkivät opiskelijakuntien, -järjestöjen ja muiden organisaatioiden tärkeimpänä tehtävänä järjestää juurikin työelämään liittyviä tapahtumia. Varsinkin humanistista alaa opiskelevista vain yksi prosentti koki opiskelijakuntien ja -järjestöjen tukeneen heitä työelämään liittyvissä asioissa ja 21 prosenttia koki, että heille oli järjestetty työelämään liittyviä tapahtumia näiden tahojen puolesta. Humanistisessa ammattikorkeakoulussa opiskelijakunnan ja -järjestöjen tuki nähtiin harvinaisena (5%).

Myöskään ammattiliittojen nettisivut eivät olleet suuressa suosiossa ajatellen sitä, miten opiskelijat itse etsivät työelämään liittyvää tietoutta. Tutkimuksen mukaan ammattiliittojen sivut kyllä tunnetaan hyvin ja hieman alle puolet vastaajista käyttää liittojen sivuja säännöllisesti, mutta itse työelämä tietojen etsimistä ei tapahdu ammattiliittojen nettisivustojen kautta. (Kunnari, Mustalahti & Pylkkänen 2012, 26).

Parantamisen varaa työelämä tiedouden tuomisessa opiskelijoille tuntuu olevan vielä huimasti ajatellen ammattikorkeakoulun painotusta käytännönläheiseen ja työelämässä tapahtuvaan oppimiseen. Perinteiset opetusmenetelmät eivät yksinkertaisesti riitä, jos oppimisen halutaan tapahtuvan luokkahuoneen ulkopuolella oikeiden työelämä projektien parissa. Kotila & Mäki (2015, 45) painottavat, että ammattikorkeakoulujen toiminnan ytimenä on se, että ne kehittävät työelämässä tarvittavaa osaamista. Jotta tämä saavutettaisiin, tarvitaan uusia pedagogisia ratkaisuja, jotka voivat edistää opiskelussa tutkivaa ja kehittävää oppimista (mt., 45). Luonnollisinta siis olisi, jos oppilaitokset toteuttaisivat opintokokonaisuuksia työelämälähtöisesti yhteistyössä järjestöjen ja muiden alan toimijoiden kanssa, jotta kehittävää otetta opiskelussa ilmenisi entistä enemmän (Peltosalmi, Hakkarainen, Londén, Kiukas & Särkelä 2014, 120).

Se kuka tätä tietoutta opiskelijoille toimittaa voi olla niin oppilaitos, ammattiliitto tai paikallinen opiskelijajärjestö. Loppujen lopuksi tällä ei ole sinänsä väliä, kunhan opiskelijaa ei jätetä yksin oman onnensa nojaan etsimään työuraansa edistävää tietoa internetin syövereistä. Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijoiden tarkoituksena onkin tavoittaa opiskelijat läheltä ja näin pienin askelin olla viestin tuojana ja mukana keskustelussa liittyen työelämään liittyvissä asioissa.

3 TYÖN TOTEUTUS

Tämän opinnäytetyön toiminnallinen osuus on aloitettu vuoden 2016 lopussa valmistelemalla Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n (JYPO) perustamista. Itse varsinainen järjestötoiminta alkoi vuoden 2017 tammikuun lopussa, kun Jypo perustettiin virallisesti. Keväällä 2017 laadin suunnitelman työni kulusta ja sen kirjallisesta sisällöstä. Koska Jypo oli itselleni ensimmäinen kosketus järjestötoimintaan, halusin tehdä opinnäytetyöni suunnaten sen samanhenkisille opiskelijoille – järjestötyöstä kiinnostuneille, mutta kokemattomille toimijoille. Varsinkin työelämätietouden levittäminen tuntui itselleni tärkeältä aiheelta päästä jakamaan opiskelutovereideni kanssa, sillä omat kokemukset koulusta saamastani työn ohjauksesta eivät vastanneet toivomaani kuvaa. Opinnäytetyöni onkin vahvasti toiminnalliselta pohjalta toteutettu, sillä se tavoittelee ammatillisessa kentässä käytännön toiminnan opastamista, ohjeistamista sekä toiminnan järjestämistä. Toiminnallisessa työssäni yhdistyvät sekä käytännön toteutus, että sen kirjallinen raportointi. (Vilka & Airaksinen 2004, 9).

Työn toteutus Koljosen kanssa oli alusta alkaen selvää, sillä olimme molemmat kiinnostuneita opiskelijajärjestön perustamisesta. Monesti toiminnalliset opinnäytetyöt ovatkin parityönä toteutettuja niiden laajuuden vuoksi. Jotta kuitenkin pystyisimme kumpikin tarkastelemaan omaa henkilökohtaista ammatillista kasvua ja oppimista, päätimme toteuttaa omat kirjalliset raportit eri näkökulmiin painottaen. (Mt., 55-56.) Aluksi tarkoituksena oli tuottaa vain yksi produkti – Jypo, mutta opiskelijajärjestön perustamisen jälkeen halusimme Koljosen kanssa työstää myös toisen produktin – oppaan opiskelijajärjestön perustamiseen. Ajatus oppaasta lähti, kun järjestön alku-

vaiheessa huomasimme perustamiseen kuuluvan paljon hallinnollisia asioita, jotka tuntuivat hyvin sekavilta muutenkin uudessa järjestöympäristössä. Oppaalla on tarkoitus helpottaa uusien opiskelijajärjestöjen hallinnollista taakkaa aloitusvaiheessa, kertoa omista kokemuksista järjestöä perustaessa ja antaa neuvoja uusille toimijoille.

Työn kirjalliset osuudet – opas opiskelijajärjestön perustamiseen ja itse opinnäytetyö on kirjoitettu syksyn 2017 aikana. Kirjallisen työni aloitin hahmottelemalla aiheet, joita halusin käsitellä työssäni ja sen perusteella loin sisällysluettelon. Tämän avulla tekstiä oli helppo lähteä kirjoittamaan samalla etsien lähteitä työhöni. Opinnäytetyön teoreettista osuutta kirjoittaessani huomasin yhtyvänä Vilkan ja Airaksisen (mt., 43) ajatukseen siitä, että työssäni teoriaosuudet on rajattu käsittelemään keskeisimpiä käsitteitä, eikä tarkoituksena olekaan kahlata koko järjestökenttään liittyvää tietämystä läpi. Myös opinnäytetyöni kysely on toteutettu samaisen syksyn aikana. Alkuperäisen suunnitelman mukaisesti kyselyn aineiston kerääminen oli tarkoitus tapahtua jo edellisen kevään aikana samoin kuin osa kirjallisesta työstä, mutta omista aikataulullisista syistä ne siirtyivät syksylle. Toisaalta olen tyytyväinen tähän toteutustapaan, sillä koen, että pidemmällä ajalla opinnäytetyön kirjoittaminen olisi enemmänkin vaikeutunut kuin helpottunut. Koen, että opinnäytetyöni suunnitelma ei ole ollut täysin pitävä, mutta työ onkin muuttanut muotoa vuoden mittaan tilanteiden mukaisesti. Tärkeimmäksi toiminnallisessa opinnäytetyössäni koen itselleni Jypon perustamisen ja sen antamat oppimiskokemukset, joita voin hyödyntää tulevaisuudessa työkentällä.

3.1 Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n perustaminen

Idea Jypon perustamisesta lähti vuoden 2016 lopussa, mutta varsinainen toiminta lähti käyntiin vasta vuoden 2017 alusta lähtien. Perustamiskokoukselle päätettiin aika tammikuun loppuun, mutta jo ennen tätä aloitimme kokouksen valmistelemisen luomalla monia tarvittavia asiakirjoja, kuten toimintasuunnitelman ja talousarvion vuodelle 2017 sekä yhdistyksen säännöt ja perustamisen yhteydessä allekirjoitettavan perustamiskirjan. Nämä dokumentit toimitettiin myöhemmin Patentti- ja rekisterihallitukselle yhdistyksen rekisteröimistä varten. Rekisteröitymällä yhdistys on oikeuskelpoinen, voi omistaa omaisuutta, tehdä kauppoja, järjestää varainkeruuta ja hakea avustusrahoja uskottavammin (Paasolainen 2013, 12). Kirjallisten dokumenttien luomisen

lomassa rekrytoimme tulevan järjestön toimintaa opiskelijatovereillemme ja houkuttelimme heitä mukaan perustamiskokoukseen ja täten myös hallituksen toimintaan.

Perustamiskokoukseen saapui toiminnasta kiinnostuneita alan opiskelijoita ja tämän lisäksi saimme tueksemme Nuolen toiminnanjohtajan sekä Turun Yhteisöpedagogiopiskelijoiden hallituksen jäsenen. Kokouksessa käytiin läpi aiemmin laaditut säännöt, toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2017 sekä päätettiin liittymis- ja jäsenmaksuista tulevalle kaudelle. Kokouksen aikana valittiin myös hallituksen jäsenet ensi vuodelle kuten myös toiminnantarkastajatkin. Heti perustamiskokouksen jälkeen pidimme hallituksen järjestäytymiskokouksen, jossa päätettiin tarkemmin hallituslaisten rooleista. Hallitukseen valittiin puheenjohtajan lisäksi varapuheenjohtaja, rahastonhoitaja, sihteeri, jäsenrekisterivastaava sekä markkinointivastaava ja näistä omaksi rooliksi sain puheenjohtajan pestin. Näiden nimikkeiden lisäksi valittiin hallituksesta kaksi jäsentä järjestöstämme Nuolen oppilastoimikunnan Nuoli-vastaavaksi ja kampusvastaavaksi. Tämän lisäksi päätimme kokouksessa Jypon pankkitilin avaamisesta ja Nuolelta saatavan avustusrahan hakemisesta.

Kun perustamisvaiheen hallinnolliset tehtävät olivat kunnossa, pääsimme käynnistämään Jypon tarkoituksen mukaista toimintaa. Jypon päällimmäisenä tavoitteena sen ensimmäisenä vuotena oli luoda pohja opiskelijajärjestön toiminnalle. Tavoite oli tarkoituksenmukaisesti yksinkertainen, sillä opiskelijajärjestön vakiinnuttamisen haastavuus uutena toimijana alueella tiedostettiin jo etukäteen. Vaikkakin Nuolen jäseniä tuntui löytyvän Jyväskylän alueelta jo valmiiksi, oli paikallisjärjestön toiminta monille yhteisöpedagogiopiskelijoille vielä täysin tuntematonta. Muina painopisteinä toiminnassa olivat hallituksen toiminnan suunnittelu, jäsenten hankinta ja yhteistyötahojen löytäminen.

Jotta myös hallituksen jäsenet tutustuisivat paremmin toisiinsa eikä suurta väliä toiminnan suunnittelussa tapahtuisi, pidettiin hallituksen kokouksia melkein joka kuukausi kesäkuukaudet pois luettuina. Kokousten etenemisessä oli aluksi ehkä hieman hakemista samoin kuin erilaisten dokumenttien kuten pöytäkirjan laatimisessa, mutta ilolla olen saanut huomata puheenjohtajan roolissa, kuinka hallitustoiminta on lähtenyt kehittymään vuoden mittaan ja osa toiminnoista on jopa alkanut rutinoitumaan osaksi käytäntöjä. Järjestön toiminta täytyy saada ensin pyörimään kunnolla, jonka

jälkeen Jypo voi keskittyä paikallisessa toiminnassaan ajamaan yhteisöpedagogien etua ja tämä onnistuu alkuvaiheessa yksinkertaisesti niin, että opiskelijoille järjestetään mielekkäitä tapahtumia, joiden yhteyteen liitetään työelämätietouden edistämistä. Jypön toiminta on kuitenkin vielä hyvin alkuvaiheessa yhdistyksen etsiessä paikkaansa järjestökentällä. Toimintasuunnitelma on tehty varsin yksinkertaiseksi ja konkreettiseksi, jotta sitä ollaan pystytty myös toteuttamaan mahdollisimman hyvin.

Yhtenä haasteellisimmista asioista Jypoa perustaessa koettiin jäsenten hankinta. Jyväskylän seudun yhteisöpedagogiopiskelijat eivät selvästikään olleet tottuneet paikallistoimintaan, sillä innostuksen lomasta heräsi myös monia kysymyksiä: Mikä Jypo on? Miten sen toiminta eroaa opiskelijakuntien toiminnasta ja miten ammattiliiton toiminta on kytköksissä opiskelijajärjestön toimintaan? Ammattiliiton hyötyjä osana opiskelijajärjestön toimintaa ei ehkä opiskelijoiden keskuudessa ymmärtää täysin. Yleensä kysymys ”paljonko se maksaa?” on myös hyvin yleinen jäsenhankinnan yhteydessä. Änäksen (2013, 33) mukaan jäsenkiinnittymisessä oleellisinta on se, että opiskelijoille ylipäätään tarjotaan mahdollisuusosallistua alueelliseen toimintaan jo opiskelujen aikana. Jäsenhankinnassa Jypo on pyrkinytkin testaamaan erilaisia keinoja ja valitsemaan niistä aina toimivia malleja tulevaisuutta varten.

Tekemällä jäsenhankinnasta mielekkäämpää Jypo on järjestänyt vuoden mittaan jäseniltoja, joiden tarkoituksena on ottaa rennosti, jutella opiskeluun ja työelämään liittyvistä aiheista vapaasti ja tutustua toisiin yhteisöpedagogiopiskelijoihin varsinkin muilta vuosikursseilta. Yhteistyötä Jypo on ehtinyt tekemään kattojärjestönsä Nuolen kanssa, toisen paikallisen opiskelijajärjestön Typon kanssa sekä parin paikallisen ravintolan kanssa. Erinäisiä koulutuksia Jypo ei ole ensimmäisenä vuotena lähtenyt järjestämään jäsenilleen, mutta on kannustanut opiskelijoiden hyödyntämään Akavan Erityisalojen tarjoamia työelämälähtöisiä koulutusvaihtoehtoja niin verkossa kuin liivenäkin. Myöskään omia jäsenetuja Jypolle ei ole ensimmäisen vuoden aikana kertynyt, mutta onneksi Nuolen ja Akavan Erityisalojen alaisena jäsenjärjestönä Jypo on pystynyt hyödyntämään näiden ammattiliittojen etuja ja markkinoimaan niitä myös omille jäsenille. Näitä tapahtumia on pyritty markkinoimaan sekä sosiaalisen median kanavia hyödyksi käyttäen, että käymällä puhumassa luokissa opiskelijoille kasvotusten. Jypön ja Nuolen toiminnasta kertominen on onnistunut parhaiten kasvotusten,

sillä monesti päivitykset sosiaalisessa mediassa saattavat hautautua muiden ilmoitusten alle.

3.2 Opas opiskelijajärjestön perustamiseen

Opas opiskelijajärjestön perustamiseen on laadittu yhdessä Koljoson kanssa opin- näytetyöhön liitettäväksi produktiksi. Oppaassa on käyty läpi järjestön perustamisen kannalta tärkeitä asioita ja vinkkejä siihen, miten opiskelijajärjestön toimintaa kannattaa lähestyä. Opas on tehty opiskelijoilta opiskelijoille, eikä sen tarkoituksena ole käsitellä koko yhdistystoiminnan periaatteita lävitse. Tarkempia säännöksiä kaivatesaan yhdistyslakiin tutustumisen on suositeltavaa sekä perustamisvaiheessa että myöhemminkin toiminnan aikana.

Oppaan konkreettinen toteutus alkoi siten, että hahmottelimme yhdessä Koljoson kanssa oppaalle sisällysluettelon jonka avulla tekstiä olisi helpompaa lähteä luomaan. Tämän jälkeen jaoin kappaleet siten, että kumpikin saisi kirjoittaa mahdollisimman paljon oman kirjallisen työn aiheeseen liittyvää tekstiä. Näin myös opas tu- kisi kirjallisessa muodossa kummankin tekemän opinnäytetyön sisältöä. Opas nivou- tuukin oman työni kanssa yhteen sopivasti tarjoten tiivistä ja konkreettista pakettia järjestön perustamista varten. Lopuksi kokosimme tekstin yhteen ja teimme huomioi- ta puolin ja toisin viilaten vielä yksityiskohdat kuntoon.

Oppaan tarkoitus on olla selkeä ja helposti luettavissa, jotta sitä voitaisiin vaivatto- masti hyödyntää myös muualla samantapaisen toiminnan käynnistämiseen. Myös muissa kaupungeissa ollaan oltu kiinnostuneita perustamaan paikallisjärjestö, joten opas tulisi tässä kohtaa heti hyötykäyttöön. Selkeä opas voi rohkaista ensimmäistä kertaa järjestökentälle astuvia opiskelijoita ottamaan suuremmin vastuuta paikallisen opiskelijajärjestön perustamisesta ja sen toiminnan pyörittämisestä. Näin ollen myös opiskelijat saavat enemmän työelämälähtöistä otetta ja pääsevät kehittämään jotain konkreettista omalla kampuksellaan.

Opas on myös kirjallisena apuna takaamassa tiedon jatkuvuutta hallituskauden vaih- duttua. Näin uudet hallituksen jäsenet eivät jää uuden kauden alkaessa tyhjän päälle.

Täten hallitus pääsee myös nopeammin toteuttamaan järjestölleen tarkoituksenmukaista toimintaa eikä heidän tarvitse keskittyä niin kokonaisvaltaisesti hallinnollisiin asioihin ja siihen, miten niitä hoidetaan. Loimun (2015, 64) sanoin vastuuntunteva hallitus tekee töitä sen eteen, että seuraavien hallituslaisten työtaakka yhdistyksen johtamisessa olisi kevyempi kuin edellisen hallituksen aloittaessaan toimintansa. Tieto kulkee oppaan muodossa kaudelta toiselle taaten tasaisen järjestötoiminnan laadun ja vakiinnuttaen järjestön paikan toimintakentällä.

”Ei ole mieltä siinä, että uudet ihmiset joutuvat oppimaan kaiken kantapään kautta kuten edeltäjänsäin. Yksi hyödyllinen nyrkkisääntö asioissa on se, että aina oppiessasi jotain uutta yhdistyksessä, mieti miten varmistat, että seuraajasi saa tämän tiedon käyttöönsä sinua helpommin.” (Välke & Miettinen 2013, 42)

4 KÄYTETYT MENETELMÄT

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyöllä opiskelijan on tarkoitus osoittaa, että hän on kykeneväinen suunnittelemaan, toteuttamaan ja arvioimaan omaa työtänsä pitkällä aikavälillä. Opinnäytetyön tulisi esitellä ammattikorkeakoulussa kerääntyneitä käytännön valmiuksia ja yhdistää ne teoreettiseen tietoon. Hyvä opinnäytetyö on käytännönläheinen, mutta myös teoreettinen työelämään linkittyvä kehittämisestävä. (Vilka & Airaksinen 2004, 10).

Käyttämäni tutkimusmenetelmät liittyvät vahvasti laadulliseen eli kvalitatiiviseen tutkimustapaan. Se painottaa mahdollisimman kokonaisvaltaista tutkintaa, jossa tutkija luottaa enemmän omiin havaintoihinsa kuin mitattaviin tutkimustuloksiin. Aineistoa käsitellään ja tulkitaan aina tapauskohtaisesti ja sen kohderyhmä pyritään valitsemaan tarkasti tutkimuksen tarkoitusta ajatellen. Kvalitatiivisiin aineistonkeruumenetelmiin kuuluu mm. haastattelu- ja kyselytutkimukset, havainnointitutkimukset, tapaututkimukset ja elämäkertatutkimukset, joista itse perehdyin havainnointiin ja kyselytutkimukseen (Hämeen ammattikorkeakoulu 2017b).

Toiminnallisuus on mielestäni ilmennyt työssäni hyvin sillä, että kerron paljon omista havainnoistani eikä työni painotu sen vuoksi niin laajasti teoreettiseen puoleen. Toki

olen ottanut teoreettisia elementtejä tukemaan toiminnallisen työni aikana tehtyjä havaintoja, mutta opinnäytetyön produkti on kuitenkin suurin osoitus kehittämistyöstäni. Koen, että liiallisella aineiston keräämisellä työtä olisi ollut vaikeampi rajata ja täten työ olisi voinut lähteä paisumaan sellaisiin mittoihin, että sitä olisi ollut aikataulullisesti mahdotonta toteuttaa. Opiskelijajärjestön perustaminen, sen toiminnan ja sisarjärjestön toiminnan havainnointi ovat itsessään niin isoja kokonaisuuksia, että halusin raportissani tiivistää nämä mahdollisimman tehokkaasti luettavuuden kannalta. Oppimiskokemuksen ja kehittämisen kannalta toiminnallinen osuus on ollut merkittävämmässä roolissa, muttei silti sulje pois raportissa käytettävää teoreettista puolta. Vilkka & Airaksinen (2004, 56-57) toteavat lopullisen opinnäytetyön toteutustavan olevan perusteltu kompromissi omien resurssien, tilaajan toiveiden, kohderyhmän tarpeiden ja oppilaitoksen vaatimuksien välillä.

Havainnointi on menetelmänä kulkenut läpi toiminnallisen työni, mutta perustamamme Jypon lisäksi halusin tarkastella myös Turun yhteisöpedagogiopiskelijoiden toiminnan käynnistämistä. Tämän lisäksi halusin vielä syventää Typon hallituksen jäsenten omaa käsitystä Typon perustamisesta ja toiminnan kulusta ensimmäisenä toimintavuotena laatimalla sen hallituksen jäsenille kyselyn. Seuraavaksi tulen käsittelemään tarkemmin, miten olen toteuttanut työssäni havainnoinnin ja kyselyn. Tulevissa luvuissa kuvaan kuinka olen kerännyt aineiston ja minkälaisia tuloksia olen näistä toteutustavoista saanut.

4.1 Havainnointi

Havainnoinnilla tarkoitetaan menetelmää, jossa aineisto kerätään seuraamalla ja tekemällä havaintoja tutkittavasta kohteesta. Havainnointi kohdistuu yleensä ennalta määrättyyn kohteeseen ja sitä voi ilmetä sekä verbaalisella että nonverbaalisella tasolla kaikkia aisteja käyttäen. Havainnoinnissa on eri osallistumisasteita, jotka vaihtelevat tutkimuskohtaisesti; tutkija voi olla joko ulkopuolinen tarkkailija tai toiminnassa mukana oleva osallistuva havainnoija. Havainnoinnin alkuvaiheessa suositaan ilman osallistumista tapahtuvaa havainnointia, jolloin tutkijalla on tarpeeksi aikaa perehtyä tutkittavaan aiheeseen. Osallistuvassa roolissa eli niin sanotussa kenttätyössä tutkijan pitäisi pyrkiä vaikuttamaan havainnoitavaan toimintaan mahdollisimman vähän, ja

tämän vuoksi osallistuvan havainnoijan rooli onkin joskus haastava. Aineiston keräämistä havainnoinnin avulla voidaan täydentää kyselyillä, haastatteluilla tai muilla havainnoilla. (Hämeen ammattikorkeakoulu 2017a.)

Benchmarking eli karkeasti suomennettuna vertailuanalyysi, vertaiskehittäminen tai esikuva-arviointi on myöskin yhdenlaista havaintojen tekemistä, mutta jossa verrataan kahden tai joskus useammankin kohteen toimintamenetelmiä. Tarkoituksena tässä on soveltaa hyväksi koettuja käytäntöjä omaan toiminnan malliin ja siksi vertailukohdetta etsitään yleensä paremmassa asemassa olevalta toimijalta. Benchmarking auttaa tunnistamaan oman toiminnan heikkouksia ja antaa potkua lähteä keksimään näille ratkaisua ja kehittämään omaa toimintaansa. Benchmarkingia voi toteuttaa esimerkiksi vierailuilla, mutta myös etsimällä tietoa vertailtavasta kohteesta kirjoista, artikkeleista ja internetistä. (Itä-Suomen yliopisto 2017.)

Benchmarking auttaa silloin, kun tuntuu että oma toiminta ei lähde käyntiin tai että se pysyy paikallaan kehittymättä. Saadessaan etäisyyttä omasta toiminnasta, pystyy tarkastelemaan omia onnistumisia ja kehittämisen kohteita ihan uudessa valossa. Benchmarking antaa mahdollisuuden kurkistaa toisen toimijan arkeen ja oppia omasta toiminnastaan sen avulla. Kaikki toimintatavat eivät kuitenkaan sovi joka paikkaan, joten sen vuoksi tapoja tulee vertailla ja soveltaa niistä parhaimmat omaan toimintaan. (Tuominen 2016, 17.)

Havainnoinnin etuina on, että sen avulla voidaan saada välitöntä ja suoraa tietoa yksilön tai ryhmän käyttäytymisestä sen luonnollisessa ympäristössä ja täten myös saadaan kerättyä monipuolista aineistoa. Havainnoinnin toteuttaminen vie kuitenkin paljon aikaa ja joissakin tilanteissa havainnoinnista saatua tietoa voi olla vaikea tallentaa välittömästi, jolloin tutkijan täytyy vain luottaa muistiinsa ja kirjata nämä havainnot ylös myöhemmin. (Hirsjärvi & Remes & Sajavaara 2014, 213-214.)

Omassa työssäni pyrin havainnoimaan Jypon toiminnan lisäksi myös Turussa toimivan sisarjärjestön Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n eli Typon toimintaa. Jypon aloitellessa omaa toimintaansa oli Typo jo ehtinyt toimia opiskelijajärjestönä vuoden verran ja tästä syystä käytän työssäni muun muassa vertaisarvioinnin menetelmää.

Havainnointia olen onnistunut tekemään Jypon parissa luonnollisesti seuraten toiminnan kehittymistä puheenjohtajan roolissa. Typon toiminnan havainnointia on tapahtunut sekä verkon välityksellä, että vierailujen muodossa.

Verkosta tarkastelin Typon avoimia Facebook sivuja, blogia ja heidän esittelytekstiään Nuolen verkkosivuilla. Vallin ja Perkkilän (2015, 116) mukaan sosiaalista mediaa voidaan käyttää työssä sekä tutkimuksen välineenä, lähteenä tai paikkana. Joskus kuitenkin aineiston kerääminen sosiaalisesta mediasta asettaa haastavuuden siinä mielessä, että kaikki tieto ei siellä ole julkista. Kaikki omassa työssäni tehdyt havainnot, jotka on kerätty sosiaalisesta mediasta, on otettu kaikille avoinna olevista lähteistä, jossa kuka tahansa pääsee tarkastelemaan tätä tietoa. Kasvokkaista havainnointia on tapahtunut perustamisvaiheessa Typon puheenjohtajan ja muiden hallituslaisten vierailujen kautta sekä myös toisinpäin niin, että Jypo on vierailut heidän tapahtumissaan. Sisärjestöt ovat olleet yhteyksissä ympäri vuoden, joten havainnointia on tapahtunut toiminnan lomassa ihan alusta alkaen.

4.2 Kysely

Kyselytutkimus on tiedonkeruumenetelmä, joka on tehokas työkalu mielipiteiden, näkemysten, asenteiden ja kuvausten hankkimiseen joko tietyltä kohderyhmältä tai avoimesti (Räsänen 2014, 21). Ero kyselyn ja haastattelun välillä on se, että varsinkin laajat haastattelut voivat tuottaa tekijälle kustannuksia ja viedä paljon aikaa, kun taas kyselyn tuottaminen on nopeampaa ja monesti täysin ilmaista. Toisaalta haastattelu nähdään joustavampana menetelmänä kuin kysely. (Mt., 19-20.)

Kyselytutkimukseen liittyy monista hyödyistä huolimatta myös haittapuolia. Kyselyssä ei ole mahdollisuutta varmistua siitä, kuinka vakavasti vastaajat ovat suhtautuneet vastaamiseen ja kuinka huolellisesti he ovat vastaamisen toteuttaneet. Kyselyiden heikko kohta on vastaamattomuus ja minimoidakseen vastaajien väärinymmärryksien määrä täytyy lomake olla huolellisesti tehty ja tämä voi viedä paljon aikaa. (Hirsjärvi ym. 2014, 195.)

Omaa havainnointiani syventääkseni ajatuksena oli haastatella Turun yhteisöpedagogiopiskelijoiden hallituksen jäseniä heidän toiminnastaan ja varsinkin ensimmäisen vuoden havainnoista, onnistumisista ja haasteista. Halusin nähdä kohtasiko Typo samankaltaisia onnistumisen ja haasteiden kokemuksia kuin Jypo ensimmäisen vuoden aikana, ja mitä nämä opettivat tulevaisuutta varten.

Kysely Typo hallituksen jäsenille tehtiin verkon välityksellä. Sähköisessä kyselyssä on monta vahvuutta verrattuna paperiseen kyselyyn; se on nopea, taloudellinen ja voi sisältää visuaalisia elementtejä. Verkossa tehtäviin kyselyihin voidaan liittää visuaalisia elementtejä, kuten ääntä, kuvia tai videota. Taloudellisesti verkkokyselyn luominen on myös kannattavaa, sillä siitä ei yleisesti ottaen koidu minkäänlaisia kuluja, vaikka välimatkaa vastaajien ja tutkijan välillä olisi paljonkin (Valli & Perkkilä 2015, 109.)

Päädyinkin omassa työssäni sähköpostin kautta tehtävään kohdennettuun kyselyyn. Aikataulullisista syistä pääsin toteuttamaan aineiston keräämisen vasta syyskauden puolella ja tästä johtuen informaation keräämistavaksi koin helpoimmaksi kaikkien osapuolten kannalta sähköpostitse tehtävän kyselyn. Halusin kohdentaa kyselyn sellaisiin Typo jäseniin, jotka olivat olleet mukana toiminnassa perustamisesta asti. Tavoitteena oli saada selville yksilöiden kokemukset opiskelijajärjestön toiminnan käynnistämisestä ja tämän jälkeen koota vastaukset yhteen vertailemaan toiminnan samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia. Aluksi kartoitin tilannetta siten, että tiedustelin Typo puheenjohtajalta tietoa siitä, ketkä hallituksen jäsenet voisivat olla valmiita vastamaan kyselyyn kartoittaen samalla sopivaa kohderyhmää. Kohdennetusta ryhmästä on helpompaa kontrolloida ketkä ovat vastanneet kyselyyn ja mahdollisesti lähettää muistutusviestiä niille, jotka eivät vielä ole vastauksiaan lähettäneet. Kohderyhmän käyttö rajaa aineiston kokoa pienemmäksi, mutta usein myös kasvattaa vastausprosenttia. (Mt., 111.)

Kysymyksissä pyrin käsittelemään laajasti järjestötoimintaa saadakseni mahdollisimman totuudenmukaisen kuvan Typo ensimmäisestä vuodesta opiskelijajärjestönä. Rajasin kuitenkin kysymykset käsittelemään niitä aiheita, jotka olivat työn kannalta merkityksellisimpiä. Näitä ovat perustamiseen ja toiminnan käynnistämiseen, hallitustyöskentelyyn, jäsenten hankintaan, markkinointiin ja tiedottamiseen, tarkoituksel-

liseen opiskelijajärjestön toimintaan ja omaan henkilökohtaiseen kokemukseen järjestötyöstä liittyvät kysymykset.

Kysymyksien laajasta näkökulmasta huolimatta halusin kuitenkin pitää kyselyn mahdollisimman tiiviinä kysyen ainoastaan työtäni ajatellen tarpeelliset asiat. Kyselyn pituuden on todettu vaikuttavan siihen saako kyselyyn ylipäättään vastauksia. Mitä lyhyempi kyselylomake, sitä suurempi todennäköisyys, että kysymyksiinsä saa vastaukset (Räsänen 2014, 34). Pyrin pitämään kysymykset myös hyvin yksinkertaisina ja välttää monitulkinnallisuuden mahdollisuutta. Pidin kyselyn niin tiiviinä, että yhtä aihealuetta käsiteltiin korkeintaan kahden kysymyksen verran, jotta vastaajien mielenkiinto vastaamiseen säilyisi. Saatekirjeen halusin pitää myöskin mahdollisimman lyhyenä, helposti ymmärrettävänä ja vastaajalle houkuttelevana samalla avaten kyselyn idean vastaajalle. Räsänen (mt., 23) mukaan saatekirjeellä ja sen sävyllä voi olla valtava vaikutus vastaajaan ja siihen vastaako hän kyselyyn ylipäättään ollenkaan.

Tein kyselystä puolijäsennellyn, jossa kysymykset olivat ennalta määrättyjä, mutta vastaajat voisi vastata näihin vapaasti omin sanoin (mt., 18). En halunnut tehdä kyselystä yksityiskohtaista syystä, että halusin kuulla vastaajien omat mielipiteet ja asenteet mahdollisimman aidosti. Siksi myöskin kysymykset pyrkivät olemaan mahdollisimman neutraaleja, eikä ohjata vastaajaa kohti jotain tiettyä vastausta tai mielipidettä. Lopuksi laitoin tekemäni kysymykset mahdollisimman kronologiseen sekä loogiseen järjestykseen aloittaen järjestön perustamisesta ja lopettaen kokonaisvaltaiseen arviointiin (Mt., 40-41.)

5 TULOKSET JA POHDINTA

Työni teoreettisessa osuudessa kävi ilmi, että ammattiliittojen opiskelijajäsenet kaipaavat ammattiliitoilta enemmän ohjausta ja neuvontaa työelämään siirtyessä (Kaunismaa & Lind 2006, 20). Teoreettiset tulokset näyttävät yhdenlaisen puolen siitä, miten opiskelijat kokevat esimerkiksi ammattiliitot ja oman työelämäosaamisen. Tämän tiedon nojalla nuoret kaipaavat opintojensa lomassa konkreettista apua työelämään koskevilla asioilla ja välineillä, joilla he pystyvät vahvistamaan omaa työelä-

mäosaamistaan. Havainnoinnin tuloksissa halusinkin tarkastella teoreettisen ja havainnoimani materiaalin samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia. Kyselystä saamiani tuloksia käytän havainnoinnin ja päättelyn tukena tuomaan teoreettista syvyyttä työleni (Vilkkä & Airaksinen 2004, 57-58). Keräämästäni aineistosta olen pyrkinyt nostamaan esille tuloksissa ja pohdinnassa sellaisia kohtia jotka ovat merkittäviä työn kannalta. Tärkein menetelmien tavoite on luoda kuvaa siitä minkälaista opiskelijajärjestön toiminta ja sen perustaminen on ja tätä kautta tuoda tietoutta ja neuvoja muille opiskelijoille, jotka pohtivat paikallisjärjestön perustamista tai omaa toimintaansa opiskelijajärjestössä.

5.1 Havainnoinnin tulokset

Turun yhteisöpedagogiopiskelijat eli lyhyemmin Typo on vuoden 2016 alussa perustettu opiskelijoiden paikallisjärjestö, jonka tavoitteena on saada yhteisöpedagogien ammatti tunnetuksi Varsinais-Suomen alueella ja lisätä jäsentensä osallisuutta ja innostuneisuutta osallistua toimintaan paikalliseen toimintaan. Typo on myös Nuorisaja liikunta-alan asiantuntijat ry:n eli lyhyemmin Nuolen alainen paikallisjärjestö ja sitä kautta kuuluu myös Akavan Erityisaloihin. Typo kertoo paikallisuuden olevan heille tärkeä arvo ja he haluavat pitää toiminnassaan matalankynnyksen tavoitettavuutta olemalla lähellä opiskelijaa ja jäseniään. Typo on kannustanut alusta asti opiskelijoita olemaan heihin yhteydessä mieltä askarruttavissa asioissa ja uusissa ideoissa. (Typo ry 2017.)

Yhteisöpedagogien tunnettavuuden edistäminen onkin ajankohtaista, sillä ammattinimike on suhteellisen tuore ja tämän vuoksi osaamista ei työkentällä osata tunnistaa. Parhaana ammattinimikkeen tunnettuuden lisääjänä onkin itse alan opiskelijat, jotka vievät tietoaan työelämään. (Malvalehto 2009, 189.) Myös Koljonen (2017, 44) toteaa, että opiskelijajärjestöt tavoittavat opiskelijoita paremmin kuin ammattiliiton edustajat, ja syynä tähän on se, että opiskelijat samaistuvat enemmän opiskelijajärjestön edustajiin kuin ammattiliiton tarjoamaan apuun. Paikallisuuden ja jäsenlähtöisyyden lisäksi Typo luettelee arvoikseen opiskelijoiden hyvinvoinnin edistämisen, yhdessä tekemisen sekä kehityksen mahdollistajana toimimisen ja nämä arvot ohjaavat kaikkea Typon toimintaa. Myös Jypo on perustettu palvelemaan yhteisöpeda-

gogien etua paikallisella tasolla ja sillä on Typon kanssa hyvin samanlaiset ajatukset opiskelijajärjestön tehtävistä. (Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n blogi 2017a.)

Typon toiminnan painopisteet sen ensimmäisenä vuotena ovat olleet toiminnan käynnistämässä, jäsenten hankinnassa, markkinoinnissa ja tapahtumien järjestämisessä. Toiminnan käynnistämiseen luokiteltiin hallituksen toiminta, toimintasuunnitelman konkretisointi, yhdistyksen asettuminen, yhteistyötahojen hankinta ja kansainvälisen toiminnan kartoittaminen. Jäsenten hankintaan sisällytettiin rekrytointi, tiedottaminen ja tempaukset, kun taas markkinoinnin alueeseen kuului omien kanavien luonti, alueellinen kampanjointi, yhteistyötahot kuten esimerkiksi koulut. Tapahtumina Typo pyrki järjestämään tempauksia, jäsenhankintaa, markkinointitapahtumia, illanviettoja, tiedotuksia ja KV-toimintaa. (Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n blogi 2017b.)

Jypon painopisteet ensimmäistä vuotta varten olivat hyvin samantapaiset, sillä järjestön arvot kohtasivat Typon ajatukset opiskelijajärjestön toiminnasta. Jypo halusi myös paikallisena toimijana olla ajamassa yhteisöpedagogien etuja ja tuoda eri vuosikurssien opiskelijoita yhteen. Jypon toimintasuunnitelmaan ei ensimmäisen vuoden osalta lueteltu lainkaan kansainvälistä toimintaa, eikä sitä koettukaan tarpeelliseksi aloitusvuoden kannalta. Kaiken kaikkiaan Jypo tiedosti jo alkuvaiheessa, että ensimmäinen vuosi tulee olemaan haastava järjestön ollessa täysin uusi alueella ja hallituksen jäsenillä ollessa vain vähän kokemusta aikaisemmasta järjestö- ja hallitustyöskentelystä. Selvä tavoite oli luoda hiljalleen pohja opiskelijajärjestölle, jotta hallitustyöskentely ja perusasiat olisivat kunnossa ja seuraavaa kautta pääsisi aloittamaan paremmilla eväillä.

Ennen Jypon perustamista saimme Turusta hyvää vertaistukea ja neuvoja toiminnan käynnistämiseen. Järjestön perustamiseen liittyi paljon hoidettavia asioita, kuten kokouksen markkinoiminen kampuksella ja verkossa, yhteistyösopimuksen tekeminen tilaajan kanssa, asiakirjojen luominen perustamiskokousta ja hallituksen järjestäytymiskokousta varten sekä muiden hallinnollisten perustamisasioiden selvittäminen. Varsinkin alussa lomakkeita oli häkellyttävän suuri määrä, eikä ajatukset perustamisesta helpottaneet kaiken uuden informaation keskellä. Typolta saatiin malleja perustamisasiakirjojen tekoon ja niiden toteutustyyliin. Jypo sai siis sisäjärjestöltään todella

hyvät pohjat lähteä toteuttamaan omaa toimintaansa. Tämän lisäksi suurin osa hallitukseen valituista eivät koskaan olleet olleet mukana järjestötoiminnassa ja tämän vuoksi itse hallitustyöskentelyn oikean suunnan etsimisessä meni jonkin aikaa, ennenkö varsinaista toimintaa päästiin toteuttamaan. Koko ensimmäinen vuosi oli siis hallitusten roolien kannalta hieman hakemista ja totuttelua, ja moni asia tehtiin yhdessä samalla opetellen järjestötoimintaa.

Sisarjärjestöinä Typo ja Jypo ovat olleet tekemisissä toistensa kanssa heti Jypon perustamisesta lähtien. Typon hallituksen jäsen oli tuomassa terveisensä Jypon perustamiskokouksessa ja tästä sai saman tien kuvan, että Typo oli innostunut uudesta paikallisjärjestöstä ja halusi jatkossakin tehdä yhteistyötä ja olla avuksi. Näin ollen yhteistyö järjestöjen välillä on ollut selvää alusta asti. Vuoden aikana kummatkin ovat pitäneet yhteyttä toisiinsa ja Jypo on myöskin käynyt vierailmassa Typon järjestämissä tapahtumissa, kuten Syysgaalassa ja jäsenpäivässä. Omia havaintojani olen tehnyt jäsenpäiviltä, joihin olivat tervetulleita kaikki Typon jäsenet ja toiminnasta kiinnostuneet. Virallinen tilaisuus alkoi aamupäivällä, jonka jälkeen siirryttiin vapaamuotoisempaan illanviettoon. Tilaisuudessa puhuttiin muun muassa siitä, mikä opiskelijoista tuntuu vaikeimmalta opiskeluihin liittyen, mikä opiskelussa on kohdallaan, mihin opinnoissa on tyytymätön ja mitä opinnoilta toivotaan lisää. Asiapitoisin tilaisuuden ja rennon tutustumisen yhdistelmä loi tapahtumasta myös houkuttelevamman jäsenten kannalta ja sen toteutuksen ansiosta opiskelijoiden mielipiteet saatiin kuuluviin ja pystyttiin keskustelemaan opiskeluun ja työelämään liittyvistä asioista avoimesti, mutta kuitenkin rennolla otteella. Tämä tilaisuus toimi Jypolle hyvänä esimerkkinä siitä, minkälaista opiskelijoiden kuuleminen voi parhaimmillaan olla ja antoi ideoita Jyväskylässä toteutettavalle toiminnalle tulevaisuutta ajatellen.

Typossa järjestetäänkin pitkin vuotta erilaisia opiskelijoita aktivoivia tapahtumia. Jotkin näistä ovat rentoja illanviettoja tai hauskoja tapahtumia, mutta joukosta löytyy myös keskustelevia ja vaikuttamiseen liittyviä tilaisuuksia, joissa opiskelijoita kuullaan ja huolet laitetaan korvan taakse kehittämistä varten. Monesti pyritään järjestämään näiden kahden kombinaatioita, kuten edellä mainittu Typon jäsenpäivä. Mielekkäitä tapahtumia Typolla on jäsenilleen pitkin vuotta, joista mainittuna edellisten lisäksi muun muassa norsupalloturnaus. Järjestön tunnettavuus ja opiskelijoiden mielenkiinto toimintaa kohtaan pidetään koholla näiden mielekkäiden tapahtumien avulla. Typo

onkin osoittautunut varsin aktiiviseksi toimijaksi ja opiskelijoiden puolesta puhujaksi jo ensimmäisenä toimintavuotenaan. He pitivät huolta yhteisöpedagogiopiskelijoiden opiskeluiden laadukkuudesta kuuntelemalla opiskelijoita ja viemällä asioita eteenpäin. Toiminta ei keskity ainoastaan koulussa tapahtuvaan avun antoon, vaan järjestö myös neuvottelee paikallisten yhdistysten ja yritysten kanssa yhteisöpedagogeille saatavista eduista. Voisikin sanoa, että Typo pitää kokonaisvaltaisesti huolta yhteisöpedagogiopiskelijoiden hyvinvoinnista.

Jypo järjesti ensimmäisenä vuotenaan jäseniltoja, joilla oli tarkoitus houkutella nimensä mukaisesti niin uusia kiinnostuneita opiskelijoita mukaan toimintaan. Avoimia kokouksia Jypo piti sääntömääräisyyden mukaan kaksi: kevätkokouksen ja vuosikokouksen. Syksyllä järjestettyyn vuosikokoukseen haluttiin liittää vastapainoksi rentoa oleskelua ja mielekästä tekemistä Turusta saatua mallia hyödyntäen, joten samaan aikaan järjestettiin Jypön pikkujoulut. Muita omia tapahtumia Jypo ei järjestänyt ensimmäisenä vuotena, joka voi vaikuttaa myös siihen, että opiskelijat eivät vielä ole tulleet niin hyvin tutuiksi paikallisen opiskelijajärjestön toiminnalle kuin esimerkiksi Turussa. Varsinkin opiskelijoiden houkutteleva tapahtumiin tuntui olevan Jypön osalta hankalaa ensimmäisen vuoden aikana, vaikka niitä markkinoitiinkin monipuolisesti.

Vaikkei omia tapahtumia ensimmäisen vuoden ajalta kertynytkään odotetun verran, teki Jypo yhteistyötä muiden paikallisten opiskelijajärjestöjen kanssa ja tätä kautta pääsi myös osallistumaan muiden tapahtumien ideointiin ja toteutukseen. Tällaista yhteistyötä tapahtui lähinnä opiskelijatoimikunnan kautta, jossa jokaisesta paikallisjärjestöstä on valittuna kaksi jäsentä viemään oman kampuksensa terveisiä muille opiskelijajärjestön jäsenille. Tämän ansiosta paikallisjärjestöt ovat päässeet tutustumaan ja verkostoitumaan keskenään ja opiskelijat ovat kokeneet tämän vain hyväksi asiaksi. Tämä on taannut myös sen, että suoran yhteyden ottamisen kynnyks toiseen paikallisjärjestöön ei ole enää niin korkea, kun järjestöstä löytyy aina jokin opiskelijatoimikunnasta tutuksi tullut henkilö. Opiskelijatoimikunnan antaman verkostoitumismahdollisuuden lisäksi toimikunnassa tehdään tärkeää työtä suunnitellen jäsenille työelämälähtöisiä tapahtumia ja tehden julkisia kannanottoja opiskelijoita koskevissa asioissa. Tällainen toiminta mahdollistaa yhteistyön tekemisen oli kysymys sitten tapahtumista tai opiskelijoiden avustamisesta muutoin opintojen aikana.

Moni opiskelija lähtee suorittamaan opintojaan kampusvaihtoon ja voi olla tilanteita, kun toisella kampuksella ei ole ketään tuttua kasvoa ottamassa opiskelijaa vastaan. Opiskelijakunnan eri paikallisjärjestöt voisivat toimia siis suurella roolilla toivottaen muiden kampusten opiskelijat tervetulleiksi ja näin myös edistäen opiskelijoiden hyvinvointia muuallakin kuin omalla kotikampuksellaan. (Koljonen 2017, 41.) Jypon ensimmäisen vuoden näkökannalta opiskelijatoimikunnassa oleminen oli ainoastaan hyvä ja kehuttu asia. Jypo pääsi tutustumaan muihin alan paikallisjärjestöihin ja tämä mahdollisti myös yhteistyökuvioiden kartoittamisen seuraavaa toimintavuotta ajatellen.

Yhdeksi vaikeimmista asioista Jyossa koettiin uusien jäsenten tehokas tavoittaminen ja varsinkin toimintaan mukaan innostaminen. Vaikka Jypo ei päässyt aloitusvuotenaan toteuttamaan suunnattomasti tapahtumia, on se tehnyt aktiivista markkinointia paikoissa, joissa opiskelijat liikkuvat – luokissa ja sosiaalisessa mediassa. Sosiaalisen median kanavien kuten Facebookin ja Instagramin lisäksi toiminnan markkinointia on harjoitettu kasvotusten luokissa kiertämällä ja paikallisjärjestön puheeksi ottamisella omassa kaveripiirissään. Tällainen puskaradiomenetelmä on koettu tärkeäksi sen vuoksi, että opiskelijat näkisivät livenä, millaisia ihmisiä hallitukseen kuuluu. Myös tämän on toivottu madaltavan kynnystä osallistua järjestön toimintaan. Turun osalta opiskelijat tuntuivat kaipaavan jo entuudestaan itselleen järjestöä joka olisi yhteisöpedagogien puolella, ja tästä syystä järjestön näkyvyys oli alusta alkaen herättänyt hyvänlaatuista huomiota. Opiskelijat olivat selvästikin enemmän valmistuneita vastaanottamaan paikallisen toimijan ja sen tuloa oltiin odotettu. Tämä näkyi siten, että Typon järjestämiin tapahtumat löydettiin ja niihin osallistuttiin mielellään toki aiheesta riippuen vaihtelevin osallistujamäärin. Jypon tapahtumat eivät tuottaneet niin valtaisaan suosiota ja se näkyi tapahtumissa kävijäkatona. Vaikka näistä tilaisuuksista pyrittiin tekemään mahdollisimman matalan kynnyksen tapahtumia ja rennon tutustumisen edistäjiä, ei opiskelijat löytäneet tietänsä niihin.

Jypo keräsi jäseniä ensimmäisen vuotensa aikana 25 kappaletta, joka on hyvä aloitus ja ensi vuodelle tavoitteena on suosituksen verran eli 20 uutta jäsentä. Jäsenten hankinnassa tuli olla rohkea, sillä vähänkään kiinnostuneet opiskelijat saattavat helposti unohtaa koko järjestön olemassa olon, jos ei siitä tarpeeksi usein tuoda esille ja muistutella. Vaikka toiminnasta kiinnostunut opiskelija tykkäisikin paikallisjärjestön

Facebook-sivustosta, ei itse toiminnassa mukana oleminen olekaan itsestäänselvyys. Siksi suora yhteydenotto opiskelijoihin voi olla joskus paikallaan ja täten saadaan varmistus siitä, kuinka vakavasti opiskelija on tulossa esimerkiksi hallituksen toimintaan mukaan. Jäsenten hankintaan on myös tietynlaisia porkkanoita pelkän myyntipuheen lisäksi, kuten elokuvalippu liittyneelle tai muu materiaallinen virike, joka saa opiskelijan todennäköisemmin harkitsemaan liittymistä ja kiinnostumaan järjestön toiminnasta. Paikallisjärjestö on otettu vastaan hieman kysymysmerkillä, koska yhteisöpedagogeille ei ole aikaisemmin ollut Jyväskylässä paikallisjärjestöä vaan opiskelijat ovat tottuneet opiskelijakunta Humakon toimintaan eikä näkemään ammattiliiton tarjoamaa toimintaa paikallisella tasolla. Niin jäsenhankinnassa kuin tapahtumien ja muiden asioiden tiedottamisessa saa tehdä kovasti töitä, että oman olemassa olonsa saa kuuluviin. Tämän vuoksi näenkin, että paikallisen opiskelijajärjestön tunnettuuden lisäämiseksi täytyy kokeilla erilaisia markkinoinnin ja tiedottamisen keinoja, jotta kampuksen opiskelijat tulevat tietoiseksi paikallisesta tuesta ja osallistumisen mahdollisuudesta.

Mitä moni opiskelija ei ehkä huomaa ajatella oman alan paikallisen opiskelijajärjestön hyötyjen kannalta on se, että ammattikorkeakoulut tarjoavat mahdollisuutta opinnollistaa opintoja työelämälähtöisessä ympäristössä ja päästä oikeasti näkemään ja kehittämään järjestötoimintaa. Humanistisen ammattikorkeakoulun opinto-oppaassa (2017, 10) yhteisöpedagogin koulutuksen tavoitteena kerrotaan olevan kouluttaa kehityshakuisia, uudistumiskykyisiä ja yhteiskuntakriittisiä osaajia kaikille yhteiskunnan sektoreille. Yhteisöpedagogin tutkinto on laaja-alaisesti nuoriso- ja järjestötyön ammatillista asiantuntijuutta kehittävä kokonaisuus, josta sijoitetaan ohjaus-, kasvatus-, koulutus-, aktivointi-, organisointi-, suunnittelu- ja kehittämistehtäviin niin järjestö- kuin nuorisotyön kentille. (Mt., 10.)

Niin Typossa kuin Jypossakin opiskelijat voivat opinnollistaa oman hallitustyöskentelynsä ja saada samalla kokemusta järjestökentällä toimimisesta sekä oppia uutta käytännönläheisessä ympäristössä. Jo opintojen aikana tehdyt käytännölliset oppimiskokemukset auttavat opiskelijoita tulevaisuudessa työelämässä ja näin opiskelijajärjestössä kartuttamat opit pääsevät aidosti käyttöön. Jyväskylän kampuksella lehtorit ovat olleet hyvin myötämielisiä Jypon kaltaiselle toiminnalle, ja opinnollistamisen mahdollisuudelle näytettiin vihreää valoa heti alusta alkaen. Turussa sen sijaan on

ollut hieman hankaluuksia markkinoida esimerkiksi omaa opiskelijajärjestönsä toimintaa luokissa kiertämällä, joka on sääli siinä mielessä, että kasvatusten tiedottaminen voi olla monissa tapauksissa jopa tehokkaampaa kuin sosiaalisen median kanavoilla. Joillekin opiskelijoille opiskelijajärjestöstä saatu kokemus muiden opiskelijoiden seurassa voi olla kevyempi lasku työelämään kuin suoraan hyppääminen järjestökentän vilkkaaseen arkeen. Kokemukseni perusteella yhteisöpedagogiopinnot aloitetaan hyvin eri ikäisenä. Joukosta löytyy monta vuotta työkokemusta omaavia alan konkareita, jotka tulevat hakemaan virallisen todistuksen osaamiselleen. Toisaalta opintoihin rantautuu myös juuri lukion päättäneitä nuoria, joilla ei välttämättä ole lainkaan alan työkokemusta tai ylipäätään edes työkokemusta miltään muultakaan alalta. Nämä eroavaisuudet pitää ottaa huomioon myös opiskelijajärjestönä. Kaikki eivät ole innostuneita opiskelijajärjestön toiminnasta, koska he eivät ehkä koe sen antavan mitään monen vuoden kokemuksen jälkeen. Toisessa ääripäässä onkin nämä uudet nuoret opiskelijat, jotka eivät välttämättä tiedä työelämän pelisääntöjä ja saattavat aloittaa työharjoittelun täysin tyhjältä pöydältä. Opiskelijajärjestössä toimiessaan ei ainoastaan edistä omia opintojaan saamalla opintopisteitä vaan uusien kokemusten ja tietojen kautta voi mennä rauhallisemmin mielin tekemään työharjoittelua tietäen omat oikeutensa ja velvollisuutensa työntekijänä.

5.2 Kyselyn tulokset

Kysymykset lähetettiin sähköpostitse kuudelle (6) Typon hallituksen jäsenelle, jotka koin sopivan kyselyn kohderyhmään. Näistä kuudesta neljä (4) vastasi kyselyyni määrätyn ajan sisällä. Pura kysymykset järjestyksessä ja käsitellessä niissä kaikkien neljän vastaajan näkökannat. Kyselyn tulokset on purettu havaintojen tulosten läpikäynnin jälkeen siitä syystä, etten sekoittaisi omia Typosta tehtyjä havaintojani kyselyn vastaajien näkökantoihin ja asenteisiin.

Ensimmäinen kysymys pyrki kartoittamaan vastaajien aikaisempaa kokemusta järjestö- ja hallitustyöskentelystä. Kaikille vastaajille järjestössä toimiminen oli tuttua jossain muodossa, mutta vain kahdella näistä oli kokemusta itse hallitustyöskentelystä. Kokemusta järjestötyöskentelystä oli nuorisovaltuustosta, luottamusmiehenä olemisesta ja erilaisista toimikunnista.

Toiseksi halusin tarkastella, minkä vuoksi vastaajat kokivat Typon perustamisen olleen tarpeellista. Kaksi vastaajista koki, ettei yhteisöpedagogiopiskelijoille ollut Turussa vastaavanlaista toimintaa entuudestaan. Yksi vastaajista kertoi, että näki paikallisen toimijan olevan tärkeä, koska silloin päätöksenteko ja siihen osallistuminen helpottuu. Porukalla on helpompaa viedä asioita eteenpäin ja loppuun asti kuin yksinään. Kaikki vastaajista olivat maininneet yhteisöpedagogin ammattinimikkeen tunnettuuden lisäämisen. Vastaajat toivoivat, että tieto yhteisöpedagogin osaamisesta levittäytyisi alkajaisiksi oman seutunsa alueelle. Kaksi vastaajista mainitsi vastauksessaan opiskelijajärjestön työllistymistä edistävistä näkökulmista. Opiskelijajärjestön koettiin pystyvän ajamaan myös työelämään liittyviä tärkeitä asioita, kuten palkkasasioita ja työkentän epäkohtiin puuttumista. Yhteisöpedagogien äänen kuulumista työmarkkinoilla pidettiin tärkeänä asiana. Näiden lisäksi vastauksissa mainittiin yhteenkuuluvuuden tunteen lisääminen, opiskelijanäkökulman näkyvyyden edistäminen ja yhteisössä toimiminen. Rosengrenin ja Törrösen mukaan (2008, 7) hyvä järjestötoiminta on sekoitus ideoita, aatetta, toimintaa, halua auttaa ja tehdä tämä kaikki yhteisössä. Typo perustettiin, koska sille tunnettiin olevan tarvetta ja joukko ihmisiä halusi toimia yhteisöpedagogien asioiden puolesta ja ajaa asioita parempaan suuntaan.

Seuraava kysymys koski sitä, millaiseksi vastaajat kokivat hallituksessa työskentelyn ensimmäisenä vuotena. Kehotin vastaajia kertomaan avoimesti onnistumisten ja haasteiden kokemuksista. Kaikki vastaajista olivat sitä mieltä, että ensimmäisen vuoden toiminta nähtiin menevän lähinnä totutellussa ja harjoitellussa itse toimintaa. Hallinnolliset asiat ja järjestäytyminen veivät aina aikaa itse toiminnalta ja uusia asioita täytyi olla jatkuvasti selvittämässä. Myös aikataulujen yhteensovittaminen koettiin hallitustyöskentelyssä haastavaksi aika ajoin. Hallinnollisten asioiden keskellä plus-saa sai hallitustyöskentelyä aikaisemmin tehneet jäsenet, joilta löytyi paljon tietoa aiheesta ja pitivät pakan kasassa. Lopuksi yksi vastaajista oli vielä pureutunut mahdollisiin tulevaisuuden haasteisiin, joita hallitus voisi kohdata jatkossa. Mainittuna oli jäsenten pitäminen tyytyväisinä, monipuolisten tapahtumien järjestäminen ja jäsenien tiedottaminen yhteisöpedagogeille merkittävistä alan asioista ja muutoksista.

Neljännessä ja viidennessä kysymyksessä käsittelin tarkemmin jäsenhankintaa koskevia kysymyksiä. Halusin selvittää Typon kannan siihen, miten he näkivät jäsenten hankinnan ensimmäisenä vuotena. Oliko se heidän mielestään helppoa tai vaikeaa ja missä he kokivat saavuttavansa uusia jäseniä kaikista parhaiten.

Jäsenten hankkiminen tuotti kahdenlaisia näkökulmia vastauksissa. Ensimmäisessä nähtiin Typon saavuttaman nopean suosion opiskelijoiden keskuudessa olevan sekä hyvä että haasteelliseksi koettu asia. Jäsenistön kasvaessa kysyntään tuli vastata nopeasti toiminnalla. Toiselta kantilta nähtiin taas, että jäsenhankinta ja sen tasaisen kasvun ylläpitäminen olivat haastavia. Yksi vastaajista koki, että ensimmäisen vuoden aikana aktiivisia toimijoita oli enemmän ja ensimmäisen vuoden jälkeen aktiivit vähenivät. Syynä tähän voi olla se, että opiskelijat ovat jo opintojen alkuvaiheessa niin kuormittuneita työmäärällisesti, että järjestötyölle ei tahdo löytyä aikaa kiireiseltä aikataululta. Kaksi vastaajista sanoi jäsenten hankinnan olleen helppoa, koska Typon kaltaista opiskelijajärjestöä oli jo odotettu saapuvaksi ja näin ammattiliittojen etuja pääsi tuomaan opiskelijoiden tietouteen paikallisella tasolla. Uusia jäseniä oli helppo innostaa mukaan, kun oli itsekin innostunut toiminnasta.

Uusien jäsenien tehokas markkinointi mukaan toimintaan on ensimmäisenä vuotena tärkeää ja osoitus siitä onko tällaiselle toiminnalle ylipäätään kysyntää. Turun tapauksessa oli ja välillä häkellyttävän paljonkin. Jäsenien suuri määrä on kuitenkin loppujen lopuksi vain hyvä asia, sillä tämä kertoo, että opiskelijat ovat kiinnostuneita oman ammattinimikkeensä tulevaisuudesta. Asioihin vaikuttaminen on helpompaa, mitä enemmän ihmisiä seisoo niiden takana. Siksi jäsenhankinta ei ole tärkeää ainoastaan perustamisvaiheessa, mutta myös tulevaisuudessa jatkuvana toimintana. (Paasolainen 2007, 49.)

Järjestöaktiivien mukaan saaminen koettiin kuitenkin vaikeammaksi kuin perusjäsenen. Kaksi vastaajista kertoi yhteistyön Humakin ja Humakon kanssa olleen vaikeaa jäsenhankinnan kannalta, sillä Typo ei saanut markkinoida lainkaan toimintaansa Humakin oppitunneilla. Toinen vastaajista koki, että tämä vaikutti vahvasti Typon suosioon ensimmäisen vuoden loppupuolella. Yksi vastaaja mainitsi haastavaksi myös sen, että liittymisen etuja täytyi perustella aika lailla opiskelijoille ennen kuin he liittyivät. Monille ei ammattiliittojen tarjoamat hyödyt ja edut olleet siis entuudestaan

tuttuja. Myöskin opiskelijajärjestön tarjoamaa opinnollistamisen mahdollisuutta tulisi nostaa enemmän esille, jotta aktiivisuus säilyy jäsenten keskuudessa.

Jäsenien tavoittamiseen parhaaksi ajaksi koettiin syksy, koska silloin oli tärkeää päästä uusien opiskelijoiden näkyvyyteen heti heidän opintojensa alussa. Kolme neljästä vastaajasta mainitsi tapahtumien olleen parhaita tapoja tavoittaa uusia jäseniä ja näitä kerrottiin olevan sekä Typon omat tapahtumat, että koulun kanssa yhteistyössä toteutetut tapahtumat. Hyviksi paikoiksi kertoa omasta toiminnastaan koettiin tapahtumat, joissa muutkin ammattiliitot ja opiskelijajärjestöt esittäytyivät. Opiskelijoiden tietäessä tilaisuuden luonteen sai heihin myös paremmin kontaktia. Liittyviä jäseniä sai harvemmin omista tapahtumista, vaikka toiminnasta paljon kerrottiinkin. Aluksi omat opiskelijatoverit lähtivät helposti Typon jäseneksi, mutta myöhemmin vanhempia opiskelijoita oli vaikeampi saada liittymään jäseneksi. Omien tapahtumien kautta sai kuitenkin hyvää näkyvyyttä ja näin Typo jäi monen opiskelijan mieleen.

Monesti aloittavat järjestöt saavat tehdä paljon töitä, että saavat itsensä kuuluviin järjestökentällä. Siksi lähdinkin kysymään Typon hallituksen jäseniltä, miten he olivat toteuttaneet markkinoinnin ja tiedottamisen Typon ensimmäisenä vuotena. Tiedottamista ja markkinointia oli hallitusten jäsenten mukaan paljon ensimmäisen vuoden aikana. Sosiaalisen median voimaa korostettiin tiedottamisen välineenä. Erityisesti Facebook markkinoinnin välineenä nostettiin esille kahdessa vastauksessa. Yksi vastaajista korosti sosiaalisessa mediassa tiedottamisen tuovan tietoa helposti opiskelijoille saatavaksi ja auttavan kohtaamaan opiskelijoita helpommin. Myöskin omat tapahtumat mainittiin isona osana tiedottamista. Ensimmäisenä toimintavuotenaan Typo kiersi kampuksilla ja järjesti ohjelmaa sekä uusille että vanhoille opiskelijoille. Kaiken kaikkiaan koettiin, että jäsenistöä ja opiskelijoita saatiin tavoitettua hyvin olemassa olevien keinojen avulla ensimmäisen vuoden aikana.

Toiminnan näkökulmasta halusin kartoittaa, minkälaisia tapahtumia Typo järjesti ensimmäisenä vuotenaan ja kiinnostiko nämä opiskelijoita. Kuten aiemmin vastauksista kävi ilmi, menevät hallinnolliset asiat joskus tarkoituksellisen toiminnan ohi järjestön alkuvaiheessa ymmärrettävistä syistä. Halusinkin tiedustella, kuinka hyvin Typo pystyi keskittyä järjestämään opiskelijoille mielekästä ja tärkeää toimintaa hallinnollisten asioiden keskeltä. Onnistuneiksi tapahtumiksi mainittiin muun muassa norsupallotur-

naus, Hyvinvointi-päivä Turun kampuksella, yhteistyössä muiden opiskelijajärjestöjen ja Nuolen kanssa toteuttama Nuoli-risteily ja Typon itse järjestämä tule kuulluksi-päivä, jossa opiskelijat saivat purkaa koulupaineitaan kertomalla omien etujen saataavuudesta ja myöskin epäkohdista. Yksi vastaajista totesi, ettei työelämätapahumat kiinnostaneet opiskelijoita lainkaan. Vastaukset osoittivat tähän mennessä sen, että opiskelijoita kiinnostaa enemmän vapaa-ajan toiminta kuin työelämään liittyvät asiat. Tämän vuoksi Typo järjesti opiskelijoille vapaampia iltamia, mutta kannusti opiskelijoita osallistumaan myös heidän avoimiin kokouksiinsa. Vaikka tapahtumien kävijämäärät vaihtelivat tapauskohtaisesti, toteutti Typo aina homman loppuun saakka:

”Otimme aina kuitenkin kaiken hyödyn irti ja pienelläkin porukalla saatiin aikaiseksi. Markkinointivastaava ja muut tiedottivat ja mainostivat tapahtumia tiuhaan somessa ja myös jälkimainontaa oli runsaasti.”

Osa tapahtumista oli osana yhteisöpedagogiopiskelijoiden opintoja ja tällöin tapahtumissa koettiin olevan hyvä määrä osallistujia. Typo loi näkyvyyttä tapahtumillaan sekä koulussa että sen ulkopuolella ja kävijät olivat usein hallituslaisten omia luokkakavereita ja joskus myös opiskelijoita muilta vuosikursseilta. Opiskelijoita pyrittiin kuulemaan mahdollisimman paljon siinä, mitä he tapahtumilta toivoivat, jotta tätä kautta saataisiin lisää jäseniä liittymään Typon toimintaan. Mitä hallinnollisen työn kokemiseen tulee, kolme neljästä vastaajasta oli sitä mieltä, ettei hallinnollinen työ vienyt liikaa tilaa tarkoituksenmukaiselta toiminnalta ja näiden toimien koettiin hoituvan hyvin kokousten lomassa puheenjohtajan vetämänä. Yksi vastaajista painotti kuitenkin sitä, että ensimmäisen vuoden suunnitelmaan kuuluikin hallitustyöskentelyyn ja järjestäytymiseen keskittyminen. Tavoitteena oli ensin luoda vahva pohja toiminnalle ja sen jälkeen keskittyä varsinaiseen toimintaan.

Seuraavaksi kysyin hallituksen jäseniltä, olisivatko he kaivanneet enemmän jonkinlaista apua joko perustamisvaiheessa tai ylipäättään ensimmäisen vuoden aikana toiminnassaan. Kaksi vastaajaa olisivat toivoneet enemmän tukea ensimmäisen vuoden aikana toimintaansa. Tukea kaivattiin eritoten omalta oppilaitokselta, jonka kanssa oltaisiin toivottu enemmän yhteistyötä. Yksi vastaaja koki, ettei koulu arvostanut ja rohkaissut heitä opiskelijajärjestön toiminnassa tarpeeksi. Kun taas toisesta vastauksesta kävi ilmi näkemys siitä, etteivät he olisi tarvinneet apua, koska Typolla oli puheenjohtajana kokenut järjestötoimija. Ilman tätä apua oltaisiinkin vastaajan mukaan

varmasti tarvittu. Haluan lopuksi nostaa yhdessä vastauksessa hyvin tiivistetyn huomion liittyen siihen, millä ajatuksella opiskelijajärjestön kannattaa lähestyä toimintaa resurssiviisaasti.

”Mielestäni toimintakauden painopisteet kannattaa suhteuttaa ajankäyttöön, eli luoda itse raamit toiminnalle, johon pystyy vastaamaan. Kaikkea ei kannata alkaa kehittää, vaan valita jokaiseen toimintakauteen ne tietyt asiat ja kokonaisuudet. Resursseja aina tarvitaan lisää, jos lähdetään ensin rakentamaan toimintaa ja sitten vasta katsotaan resurssit.”

Lopuksi halusin vastaajien antavan jonkinlaisen yleisarvioinnin siitä, miten Typo oli onnistunut toiminnassaan ensimmäisenä vuotenaan. Kaksi vastausta toteaa heti alkuun, että Typo onnistui hyvin tuomaan itsensä esiin opiskelijoiden keskuudessa. Muiksi onnistumisen aiheiksi luettiin markkinointi, yhteisöllisyyden luominen opiskelijoiden keskuudessa, tiedon jakaminen opiskelijoiden oikeuksista ja velvollisuuksista, oman näkemyksen luominen ja jalansijan saaminen oven väliin uutena toimijana. Hallinnollisen toiminnan on katsottu menevän hurjasti eteenpäin hitaasta alusta huolimatta ja roolit ovat hiljalleen myöskin lähteneet selkeytymään. Kaiken kaikkiaan ensimmäisenä vuotena hallituksen jäsenet kokevat saavuttaneensa paljon ja kokeneensa paljon onnistumisia ja menestystä opiskelijajärjestön parissa. Typon asenne toimintaa kohtaan nousee hyvin esiin tästä vastaajan kommentista:

”Haasteista opittiin ja pyrimme kehittämään toimintaa aina.”

Kysyttäessä henkilökohtaisista kokemuksista opiskelijajärjestön parissa kaikki vastaajat ovat olleet erittäin tyytyväisiä siihen mitä ovat saaneet tältä toiminnalta. Kaksi vastaajista mainitsi opinnollistamisen hyödyn omia yhteisöpedagogin opintoja ajatellen ja tärkeyden kuulua porukkaan, josta saa energiaa ja tukea. Mukana Typossa ollaan koska halutaan vaikuttaa opiskelijoihin liittyvissä asioissa kuten heidän hyvinvoinnissaan, järjestää heille tapahtumia, levittää tietoa ammattiliitosta ja sen etuuksista sekä levittää yhteisöpedagoginimikkeen tunnettuutta. Yksi vastaajista kertoi, että on päässyt tätä kautta tutustumaan järjestötoimintaan ja hallitustyöskentelyyn. Kaksi aiemmin järjestöissä jo toiminutta vastaajaa komppasivat tähän myös sitä, että olivat päässeet kehittymään hallitustyöskentelyssä ja oppimaan tätä kautta itselleen jotain uutta järjestössä toimimisesta. Typo on saanut luotua laajoja verkosto-

ja ja tekemään yhteistyötä monien eri tahojen kanssa samalla tavaten muita alan opiskelijoita ympäri Suomea.

Vastauksista huokuva yhteisöllisyys on tärkeitä huomata, sillä nykyajan työelämässä ei kukaan pärjää yksin tekemällä, vaan aina tarvitaan vuorovaikutustaitoja. Yhteistyön tekeminen on kuitenkin taitolaji ihmisten, toimintatapojen ja mielipiteiden ollessa erilaisia. Kokemus joukkoon kuulumisesta on tärkeä, sillä kun työelämässäkin työntekijä kokee itsensä merkittäväksi ja tärkeäksi osaksi työyhteisöä, jaksaa hän paremmin työssään ja parantaa samalla suoritustaan (Pursiainen 2012, 29). Järjestön toiminnassa oppii kuuntelemaan muita ja samalla oppimaan heiltä, ja näin pystytään tekemään parempia ratkaisuja kuin mitä yksinään olisi voinut tehdä. Lisäksi hallituksen jäsenillä on valtavasti erilaista osaamista ja tietoa, jotka pääsevät käyttöön opiskelijajärjestön toiminnassa. Tehokkuus ja tuloksellisuus riippuvat täysin ihmisistä ja siitä kuinka hyvin he pelaavat yhteen. Siksi hyvän ryhmähengen mainitseminen on todella tärkeä asia mitä tulee yhdessä toimimiseen. (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 107-108.)

5.3 Pohdinta

Työssäni tarkasteltavat Nuolen paikallisjärjestöt ovat molemmat perustettu palvelemaan yhteisöpedagogien etuja. Kummankin järjestön tärkeys osoittautuu yhdellä tavalla siten, että molemmat yhdistykset ovat päättäneet jatkaa toimintaansa ensimmäisen vuoden jälkeen ja opiskelijat ovat valmiita tekemään töitä, että yhteisöpedagogien asioita saataisiin edistettyä.

Työn hallituksen jäsenille laaditussa kyselyssä ilmeni monia hyviä toimintatapoja ja vinkkejä, joista Jypo ja myöskin muut opiskelijajärjestöt voivat ottaa itselleen mallia. Yksi hyvä omaksuttava toiminta on resurssiviisuus toimintaa suunnitellessaan. Kuten kyselyssä kävi ilmi, kaikkea ei kannata eikä tarvitse saada mahtumaan yhteen hallituskautteen vaan toimintaa pyritään kehittämään pienin askelin. Tällainen toimintatapa auttaa myös siinä, ettei hallituslaiset ole täysin ylityöllistettyjä kaudellaan ja onnistumisen kokemuksia saavutetaan helpommin. Tämä voi myös kannustaa hallituksen

jäseniä jatkamaan seuraavalle kaudelle ja kehittämään opiskelijajärjestön asioita entisestään. Jotta opiskelijat pysyvät mukana hallitustyöskentelyssä, on annettava mahdollisuus myös rentoon vapaa-ajan viettoon hallituksen kesken. Hallitus on koko järjestön ydin ja jos he eivät pelaa yhteen näkyy se myös järjestön toiminnassa ja tavoitteiden tuloksissa.

Kyselyn tuloksissa olin hieman yllättynyt siitä, miten erilaisia kokemuksia perustamisesta ja ensimmäisen vuoden toiminnasta löytyi, vaikka kyseessä ovatkin sisarjärjestöt. Kyselyn perusteella sain kuvan, että Typon saapumista oltiin kampuksella odotettu, kun taas Jypon äänen kuuluviin saaminen vaati enemmän työtä. Huomasin myös sen, että aikaisempi kokemus järjestötoiminnasta ja varsinkin hallitustyöskentelystä on varsin suuri etu ajatellen sitä, miten hyvin paikallisen opiskelijajärjestön pyörittäminen lähtee liikkeelle. Kaikista eroavaisuuksista huolimatta täytyy muistaa, että kummatkin opiskelijajärjestöt kulkevat oman polkunsa paikallistoiminnassa. Ei ole olemassa kahta samanlaista toimijaa ja siinä se idea juuri onkin – näin voimme oppia toisiltamme asioita, joita ei itse tajunnut ajatella. Jypon kannalta onni onkin ollut se, ettei se ole ollut missään vaiheessa yksin sen toimintansa kanssa. Nuoli ja muut paikalliset opiskelijajärjestöt ovat tarjonneet apua tiukkojen paikkojen tullessa ja antaneet myöskin kehittämideoita, kun oma toiminta tuntui olevan hukassa. Nämä ovat suuri tukiverkosto uudelle opiskelijajärjestölle ja heti alusta asti on tunne siitä, ettei toiminnan kanssa jää yksin.

Toiminnan kehittämisestä heräsi ajatus, että vaikka paikallinen järjestö pyrkiikin jatkuvasti kehittämään omaa toimintaansa paremmaksi, ei saa unohtaa, että hallituksen itsessään pitää myös päästä kehittymään toiminnan mukana. Yhdeksi merkitykselliseksi asiaksi kyselyssä oli mainittu, miten muiden opiskelijoiden kanssa porukassa toimiminen on tärkeää. Se on tärkeää varsinkin silloin, kun on asioita joita voi yhdessä lähteä ajamaan eteenpäin. Juuri tämän ihmisten luoman voimavaran vuoksi hallitustyöskentelyäkin pitäisi toiminnan ohella arvioida aika ajoin. Tämä lisää motivaatiota toimintaan, kun nähdään työn tulos ja se mitä ollaan saavutettu yhdessä omalla porukalla.

Miten sitten vertaisarvioinnin avulla lähteä kehittämään Jypon toimintaa? Näen asian niin, että Jypo on vielä ensimmäisen vuoden jälkeenkin hallinnollisesti hajanainen.

Tässä en tarkoita sitä, että yhteisönä Jypo olisi kaukainen, vaan juurikin sitä, että järjestö- ja hallitustoiminnan puute näkyy tekemisessä. Tämän takia uskon, että Jypon toiminnan kehittämisen kannalta optimaalista hallitustyöskentelyn sujuvalle jatkumolle olisi seuraavaksi toteuttaa järjestön toiminnalle vuosikello. Tästä olisi helppo seurata mitä hallitustyöskentelyssä täytyy ottaa huomioon hallituskauden jokaisessa vaiheessa ympäri vuoden. Tällä saataisiin otettua paineita pois muistettavista hallinnollisista asioista ja siirrettyä huomiota enemmän toimimaan yhteisöpedagogiopiskelijoiden hyväksi.

Hallitustyöskentelyn lisäksi toiminnan kestävyyttä täytyy pohtia. Onko Jypo pidemmän päälle hyödyllinen opiskelijoille ja kokeeko opiskelijat, että Jypon kaltaista toimintaa tarvitaan Jyväskylässä? Tätä ei voida vielä tietää, sillä järjestön toiminta ei ole vielä vakiintunut paikallisella tasolla. Ensin Jypon tulee tehdä itsestään tarpeeksi näkyvä, jotta pystyttäisiin arvioimaan, onko sen toiminnalle tarvetta. Tämän vuoksi Jypon täytyykin tuoda itseään esiin entistä enemmän markkinoimalla toimintaansa aktiivisesti opiskelijoille ja kuunnella heidän toiveitaan. Opiskelijajärjestön toiminnan tulee lähteä tarpeesta ja olla sellaista, josta opiskelijat voivat kokea hyötyvänsä. Samalla opiskelijajärjestönä täytyy kysyä itseltään: Mitä annettavaa meillä on opiskelijoille? Minkälaista viestiä haluamme olla viemässä ammattiliiton puolesta paikallisella tasolla?

Työssäni onnistuin menetelmieni valinnassa niin, että kaikki kolme tukivat toinen toisiaan mutta antoivat kuitenkin hieman eri vastauksia ja näkökulmia aiheeseen. Menetelmien kannalta ei ole yhtä tiettyä tapaa miten niitä tulisi töissä käyttää, vaan menetelmien käyttö on täysin tapauskohtaista; kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä on tehokkaampi toisessa suhteessa, kun taas kvalitatiivinen sopeutuu toiseen tapaukseen paremmin (Melin 2005, 60). Koin että havainnointi, benchmarking sekä kyselyn teettäminen tukivat kaikki työni tarkoitusta.

Nuolen paikallisjärjestöjä on tällä hetkellä Turun ja Jyväskylän lisäksi pääkaupunkiseudulla ja Kuopioon tällainen on suunnitteilla. Nuolen alaisia järjestöjä on siis suunnitteilla jo lisää ja tämän vuoksi koen, että työni tuli niin sanotusti oikeaan aikaan. Myös Jypon toimintaa seurattessani kävi ilmi, että hallitustyöskentely täysin järjestökenttään tutustumattomille jäsenille on tuottanut paljon lisää hallinnollista työmäärää.

Opiskelijat kaipaavat lisää ohjeistusta toimintaansa, jotta tarkoituksenmukainen järjestötoiminta saadaan pyörimään. Uudet opiskelijajärjestöt voivat heti hyödyntää sekä opasta, kyselyn tuloksia ja itse työtä siinä miten he lähtevät rakentamaan opiskelijajärjestöä omalle kampukselleen.

5.4 Työn luotettavuus ja yleistettävyys

Opinnäytetyön tekemiseen liittyy riskinhallintaa heti alusta asti luotettavuuskysymysten muodossa. Tällaisella ajattelutavalla pyritään varmistamaan se, että tutkimusprosessin eri vaiheissa on tehty oikeita ja työlle sopivia ratkaisuja, ja että ne lopulta tuottavat luotettavia tuloksia. Teoreettista luotettavuutta ja yleistettävyyttä tulee heijastaa omaan työhönsä, ja täten osoittaa, että omat opinnäytetyön tulokset ovat luotettavia. Luotettavuutta tarkastellaan validiteetin ja reliabiliteetin avulla. Validiteetissa tarkastellaan sitä, onko työssä tutkittu oikeita asioita. Reliabiliteetilla tarkoitetaan tutkimustulosten pysyvyyttä. Toisin sanoen, jos työ toteutettaisiin uudelleen, saataisiinko siitä sittenkin samankaltaiset tulokset. (Kananen 2015, 342-343.)

Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta lisää se, että työn tekijä on avannut tarkasti työn eri vaiheet (Hirsjärvi ym. 2014, 232). Tämä heijastuu omassa työssäni sillä, että olen avannut pitkin työtä mitä valintoja olen tehnyt ja miksi olen tehnyt näin. Olen työssäni perustellut miksi olen käyttänyt kutakin menetelmää ja miksi koin sen parhaimmaksi vaihtoehdoksi juuri siihen kohtaan. Tällaisella kirjoittamisella olen pyrkinyt tekemään tekstistä selkeää, johdonmukaista ja helpommin ymmärrettävää lukijalle.

Laadullisen tutkimuksen luotettavuustarkastelu eroaa määrällisen tutkimuksen tavasta tarkastella luotettavuutta. Laadulliseen luotettavuustarkasteluun kuuluu totuudellisuuden ja luotettavuuden lisäksi siirrettävyys, riippuvuus, vahvistettavuus ja saturatio eli kylläntyminen. Siirrettävyydellä tarkoitetaan sitä, että kuinka sovellettavissa tutkittava kohde on esimerkiksi tulevia tutkimuksia ajatellen. Laadullisessa tutkimuksessa ei pyritä yleistämään, vaan kuvamaan tarkasti juuri valittua tutkimuskohdetta. Työni havainnoinnissa keskityin tapauskohtaisesti kahden opiskelijajärjestön toimintatapoihin enkä pyrkinyt yleistämään saamiani tuloksia laajemmin. Toki tätä tietoa voi soveltaa muihinkin opiskelijajärjestöihin ja se olikin yksi työn tarkoituksista, jotta työ

pääsee oikeasti hyötykäyttöön. Kuitenkaan siirrettävyyttä ei pystytä tekemään täysin sataprosenttisesti, sillä olosuhteet, toimijat ja ajankohta vaihtelevat ja täten esimerkiksi saamiani havainnoinnin tuloksia täytyy sovittaa sopimaan omaan toimintaan. (Kananen 2015, 352-353.)

Riippuvuudella luotettavuustarkastelussa viitataan siihen, että ulkopuoliset lukijat pystyvät tekemään samanlaisia päätelmiä työstä kuin tutkija. Tulkinnan katsotaan olevan oikea, kun ulkopuoliset pystyvät tekemään samankaltaisia johtopäätöksiä työstä. Tässä arvioidaan sitä, kuinka pätevästi tulokset on esitetty ja onko ne johdonmukaisia lukijan kannalta. Työn luottamus pyritään vahvistamaan myös tutkimuksen kohteen tai kohteiden näkökulmasta ja helpoin tapa tähän on luetuttaa aineistoa tutkittavilla. Toisena vahvistettavuuden keinona voidaan käyttää triangulaatiota, jossa kerätään materiaalia eri lähteistä vahvistamaan työn väitteitä. Mitä useampi todiste tai todistaja saadaan väitteen taakse, sitä luotettavampana työn tulkinta nähdään. Vahvistettavuuden kannalta koen, että työni on saanut tukea siinä mielessä, että olemme Koljosen kanssa tehneet pitkälti samankaltaisia havaintoja niin tarpeen kuin itse toiminnankin kannalta. Viimeisenä luotettavuustarkastelussa on saturaatio eli kylläntyminen. Uusia näkökulmia ja menetelmiä kannattaa ottaa työhön niin kauan, kun se tuottaa jotain uutta aineistoa. Työ ei saa lähteä toistamaan itseään ja jos näin tapahtuu, on saavutettu kylläntymispiste. (Mt., 352-355.)

Omassa työssäni pyrin havaintojen lisäksi syventämään sitä haastattelujen avulla. Koen, että haastattelut tarjoavat yhdenlaista luotettavuuden lähdettä lisäksi siihen, mitä olen raportoinut omista havainnoistani. Validiteetti käy toteen sillä, että olen rajannut tarkastelun koskettamaan järjestöjen ensimmäistä vuotta perustamisen jälkeen. Tästä esimerkkinä kysely, jossa ei käsitelty kokonaisvaltaisesti Typon toimintaa, vaan keskityttiin juuri ensimmäisen vuoden ja perustamisen tarkasteluun.

Reliabiliteetin kannalta ei voida taata, että tutkimustulokset tulevat olemaan jatkossa täysin samanlaisia. Omat havaintoni ovat henkilökohtaisia kokemuksia aiheesta ja siihen vaikuttaa sekä oma asenteeni sekä tietoni ja taitoni järjestö- ja paikallistoimintaa kohtaan. Puhuttaessa taas kyselyn tuloksista voi olla, että ensimmäistä vuotta käsittelevissä tutkimuksissa vastaukset voisivat olla samantapaisia. Tähän vaikuttaa kuitenkin se, että suurin osa Typon hallituksen jäsenistä tunsivat minut entuudestaan

ja tämä voi vaikuttaa siihen, miten he vastasivat kyselyyn. Lähempänä reliabiliteettia on menetelmistä kuitenkin kysely, sillä vaikka samantapaisia havaintoja voi jatkossakin tehdä, voi olla, että toiminta on kehittynyt jo aiemmasta eteenpäin sen verran että se nähdään eri valossa.

5.5 Jatkotutkimusaiheet

Toteuttaessani kyselyä Typon hallituksen jäsenille minulle nousi idea, että Jypon hallituslaisilta voitaisiin kerätä myöskin vastauksia ensimmäisen vuoden kokemuksista. Näin opiskelijajärjestöjen kokemuksia olisi enemmän kirjallisessa muodossa, jolloin niitä voisi verrata keskenään. Koska Typon ja Jypon kokemukset ensimmäisen vuoden toiminnasta ja perustamisesta erosivat jonkin verran, tämä voisi tarjota lisää erilaisia näkökulmia siitä minkälaista uuden opiskelijajärjestön perustaminen voisi olla. Tämän kautta saataisiin vielä enemmän tietoa opiskelijajärjestön toiminnoista eri kaupungeissa, ja tämä voisi auttaa muitakin toiminnan aloittamisessa tai kehittämisessä. Kaikki toiminnot mitkä toimivat toisella kampuksella eivät kuitenkaan välttämättä sovi toiseen paikkaan, joten monista vaihtoehdoista on helpompi kokeilla eri tapoja ja näiden pohjalta soveltaa niitä omaan käytäntönsä.

Opiskelijajärjestön toimintaa voisi myös katsoa pitkän aikavälin kehittämistehtävänä, jossa hallituskausien lopuissa vertaillaan saatuja vastauksia ja nähdään missä asioissa ollaan kehitytty ja miten toimintaa ollaan saatu vietyä eteenpäin. Mielenkiintoista olisi myös tutkia pidemmällä aikavälillä, miten opiskelijajärjestön toiminta on vaikuttanut paikallisella tasolla ja kokeeko opiskelijat, että se on lisännyt heidän työelämävalmiuksiaan. Pystyykö paikallinen opiskelijajärjestö toimimiaan ammattiliittojen viestin viejänä ja opiskelijoiden osallistajana? Näkevätkö opiskelijat tällaisessa toiminnassa mahdollisuuksia tulevaisuuden kannalta esimerkiksi opinnollistamisen kautta?

Kyselyssä nousi esiin myös se, että oppilaitoksen suhtautuminen paikallisen opiskelijajärjestön toimintaan oli nihkeää. Jatkotutkimuksen aiheena voisi olla myös siis se, miten itse oppilaitos ja opiskelijakunta suhtautuvat Jypon kaltaisiin ammattiliittojen paikallisjärjestöihin yleisellä tasolla. Miten yhteistyötä pystyttäisiin tekemään enemmän, niin että koulu ymmärtäisi hyödyntää osana opintoja tällaista tapaa oppia.

Myöskin miettimisen aihetta on siinä, miten oppilaitoksien perinteinen tutor-toiminta ja paikalliset opiskelijajärjestöt voisivat tehdä yhteistyötä. Paikallisyhdistysten toiminta on kuitenkin niin alkuvaiheessa, että yhteistyötä koulun kanssa ei ole ehditty tutkia sen tarkemmin. Tässä olisikin siis aihetta jatkotutkimukselle.

Lopuksi enemmänkin kehitysideana kuin jatkotutkimusaiheena koen, että opinnäytetyön liitteenä olevaa opasta voisi kehittää visuaalisempaan suuntaan. Opas opiskelijajärjestön perustamiseen on hyvin yksinkertaisesti toteutettu, eikä niinkään ulkonäöllisesti houkutteleva teos, johon opiskelijat tarttuisivat sen visuaalisuuden vuoksi. Jatkoa ajatellen oppaasta voisi tehdä opiskelijan silmälle miellyttävämmän lisäämällä kuvia ja muita visuaalisia elementtejä elävöittämään informaatiopitoista tekstiä. Näin oppaasta saataisiin enemmän lukijaystävällinen ja tämän myötä sen käyttö kentällä voisi lisääntyä.

LÄHTEET

- Aarnikoivu, Henrietta 2010. Työelämä - menesty ja voi hyvin. Helsinki: WSOYpro Oy.
- Harju, Aaro 2017. Kansalaisyhteiskunta.fi verkkolehti. "Osaamisen ydinpätevyudet". Viitattu 20.11.2017.
https://www.kansalaisyhteiskunta.fi/verkkolehti/aiemmat_kirjoitukset/osaamisen_ydinpatevyudet.1843.blog?737_o=10
- Harju, Aaro & Ruuskanen-Himma, Eila 2016. Onnistu muutoksessa. Järjestönjohtajan ja -kehittäjän käsikirja. Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry.
- Hirsjärvi, Sirkka & Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2014. Tutki ja kirjoita. 19. painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Humanistinen ammattikorkeakoulu 2017. Opinto-opas 2017-2018. Viitattu 23.10.2017. <https://www.humak.fi/wp-content/uploads/2014/07/yhteisopedagogi-opinto-opas-humanistinen-ammattikorkeakoulu.pdf>
- Hämeen ammattikorkeakoulu 2017a. "Havainnointi". Viitattu 31.10.2017.
<http://elearningcentre.hamk.fi/tko/menetelmat/havainnointi.html>
- Hämeen ammattikorkeakoulu 2017b. "Laadullinen (kvalitatiivinen) tutkimus". Viitattu 31.10.2017. <http://elearningcentre.hamk.fi/tko/menetelmat/laadullinen.html>
- Itä-Suomen yliopisto 2017. "Benchmarking". Viitattu 31.10.2017.
<https://www.uef.fi/benchmarking>
- Peltosalmi, Juha & Hakkarainen, Tyyne & Londén, Pia & Kiukas, Vertti & Särkelä, Riitta 2014. Järjestöbarometri 2014. Helsinki: SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry.
- Kananen, Jorma 2015. Opinnäytetyön kirjoittajan opas. Näin kirjoitat opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja -sarja.
- Kanervo, O. 2006. Korkeasti koulutetut ja työ. Valintojen rationaalisuus eurooppalaisessa vertailussa. Koulutussosiologian tutkimuskeskuksen raportti 68. Turun yliopisto. Väitöskirja.
- Kansalaisyhteiskunta 2017. "Järjestöhakemisto". Viitattu 20.11.2017.
https://www.kansalaisyhteiskunta.fi/jarjestohakemisto?xm_name=&xm_col_toimialat=221&xm_col_asiasanat=
- Kaunismaa, Pekka & Lind, Kimmo 2006. Nuorten ja ammattijärjestön kohtaaminen – Tutkimus nuorten aikuisten käsityksistä ammattijärjestöistä. Sarja B. Projektiraportit ja selvitykset 2. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Koljonen, Saara 2017. Opiskelijajärjestö työelämätietoutta ja opiskeluhyvinvointia tukemassa. Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n perustaminen ja toiminnan kehittäminen. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Ammattikorkeakoulun perustutkinnon opinnäytetyö.
- Kotila, Hannu & Mäki, Kimmo 2015. Pois koulusta, pois luokasta – oppimista työelämässä. Teoksessa Kotila, Hannu & Mäki, Kimmo (toim.) 21 tapaa tehostaa korkeakouluopintoja. Helsinki: Haaga-Helion julkaisut, 45.

- Kunnari, Miia & Mustalahti, Aino-Maija & Pylkkänen, Aura 2012. Korkeakouluopiskelijat ja työelämätieto – katsaus nykytilaan ja tarpeisiin. Helsingin yliopisto. Ykköskettu-hanke. Väliraportti 1/1/2012.
- Loimu, Kari 2015. Yhdistyksen ABC. Opas suomalaisen yhdistystoimintaan. 2. painos, 1. taskukirjapainos. Helsinki: Into Kustannus Oy.
- Luoma-aho, Veera 2017. Artikkelit ”Työuran alkuun pääseminen on AkavaAsia”. Viitattu 23.10.2017.
https://www.akavalainen.fi/akavalainen/ajassa/artikkelit/tyouran_alkuun_paa_seminen_on_akavaasia
- Malvalehto, Maria-Liisa 2009. Yhteisöpedagogeille haasteellisia työpaikkoja kansalaistoiminnasta ja järjestötyöstä. Teoksessa Kimmo Lind (toim.) Mahdollisuuksien maailma. Näkökulmia yhteisöpedagogien (AMK) koulutukseen ja työhön. Sarja C. Oppimateriaaleja 19, 2009. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu – HUMAK, 189.
- Melin, Harri 2005. Vertailevan tutkimuksen monet lähtökohdat. Teoksessa Pekka Räsänen & Anu-Hanna Anttila & Harri Melin (toim.) Tutkimus menetelmien pyöreissä. Sosiaalitutkimuksen lähtökohdat ja valinnat. Jyväskylä: PS-kustannus, 58, 60.
- Nikoskinen, Elina 2010. Humanistisesta ammattikorkeakoulusta työelämään. Yhteisöpedagogien (AMK) työelämään sijoittuminen, koulutuskokemukset ja jatko-opintosuunnitelmat. Sarja B. Projektiraportit ja selvitykset 18, 2010. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu – HUMAK.
- Nummenmaa, Anna Raija 2002. Ammattikorkeakoulu oppimisympäristönä. Teoksessa Juha-Pekka Liljander (toim.) Omalla tiellä. Ammattikorkeakoulut kymmenen vuotta, 2002. Helsinki: Arene ry, 128.
- Nuoris- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry 2017. Viitattu 15.10.2017.
<http://nuoli.info/fi/nuoli>
- Paajanen, Pertti 2012. Askelmerkkejä ammattiliittoon – opiskelijoiden kokemuksia jäsenyydestään Julkisten ja Hyvinvointialojen liitossa JHL:ssä. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Ammattikorkeakoulun perustutkinnon opinnäytetyö.
- Paajanen, Pertti 2013. Kokeilumielellä ammattiliiton opiskelijajäsenenä. Teoksessa Merja Kylmäkoski (toim.) Avauksia yhteisöjen osaamisen kehittämiseen. Yhteisöpedagogit (YAMK) muutoksen mahdollistajina. Sarja F. Katsauksia ja aineistoja 17, 2013. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu – HUMAK, 36.
- Paasolainen, Seppo 2007. Osaava yhdistys. Jyväskylä: Akava ry.
- Paasolainen, Seppo 2013. Yhdistyksen elinkaari. Saarijärvi: Saarijärven Offset Oy.
- Pursiainen, Sirpa 2012. Ammatilaisen ABC. Yhteiskunta-, yritys- ja työelämätietous. 1. painos. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Rosengren, Pirjo & Törrönen, Anneliina 2008. Yhdistystoiminnan avaimet. Vantaa: Kansan Sivistystyön Liitto KSL ry.
- Räsänen, Henrik 2014. Kvantitatiiviset tutkimusmenetelmät. Viitattu 27.10.2017.
http://www.hamk.fi/verkostot/kudos/menetelmat/Documents/5_Kvantitatiiviset_tutkimusmenetelmaet.pdf

- Tuominen, Kari 2016. Kehityksen tie. Kehittäjä opintieillä. Oppia omista ja muiden kokemuksista. Oy Benchmarking Ltd.
- Turun Sanomat 2010. Uutinen "Joka toinen opiskelija hylkää ammattiliiton". Viitattu 17.10.2017. <http://www.ts.fi/uutiset/kotimaa/168298/Joka+toinen+opiskelija+hylkaa+ammattiliiton>
- Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n blogi 2017a. "Arvot". Viitattu 3.10.2017. <https://turunyhteisopedagogiopiskelijat.wordpress.com/arvot/>
- Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n blogi 2017b. "Säännöt ja toimintasuunnitelma". Viitattu 6.11.2017. <https://turunyhteisopedagogiopiskelijat.wordpress.com/saannot-ja-toimintasuunnitelma/>
- Typo ry. Viitattu 14.10.2017. <https://www.facebook.com/TYPORy5/>
- Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK 2017. "Keskusjärjestö ja ammattiliitot". Viitattu 17.10.2017. <https://www.sak.fi/tama-on-sak/perustietoa/keskusjarjesto-ja-ammattiliitot>
- Valli, Raine & Perkkilä, Päivi 2015. Nettikyselyt ja sosiaalinen media aineistonkeruussa. Teoksessa Raine Valli & Juhani Aaltola (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1. Metodien valinta ja aineistonkeruu: virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. 4. painos. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Vilkka, Hanna & Airaksinen, Tiina 2004. Toiminnallinen opinnäytetyö. 1.-2. painos. Jyväskylä: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Välke, Olli & Miettinen, Lasse 2013. Yhdistystoimijan opas. Helsinki: Vihreä Sivistysliitto ry.
- Zacheus, Tuomas 2009. Työelämäyhteydet ammattikorkeakouluissa 2008. B: ajankohtaista – Aktuellt. Kokkola: Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu.
- Ånäs, Helena 2013. Sisältöä opiskelijajäsennyteen! Opiskelijajäsenen siirtymävaiheen tukeminen Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL:ssä. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Ammattikorkeakoulun perustutkinnon opinnäytetyö.

LIITTEET

Liite 1. Opiskelijajärjestön perustamisopas

Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijat ry

OPISKELIJAJÄRJES- TÖN PERUSTAMISOPAS

Laadittu elokuussa 2017

TARVE

Tämä opas on laadittu opiskelijajärjestöille yhteistyössä Nuoriso- ja liikuntaalojen ammattilaisten eli Nuoli ry:n kanssa. Oppaan tarkoitus on helpottaa uusien opiskelijajärjestöjen perustamista kokoamalla kaikki perustamiseen tarvittava tieto ja materiaali yksiin kansiin. Tarkoitus on antaa mahdollisimman selkeä ja johdonmukainen kuva uuden järjestön perustamisesta. Oppaasta on hyötyä myös jo olemassa oleville opiskelijajärjestöille, sillä se sisältää tietoa myös opiskelijajärjestön toiminnan tarkoituksesta ja kehittämisestä. Opas tarjoaa myös vinkkejä siihen, miten opiskelijajärjestöjen jatkuvuus eri hallituskausien välillä saataisiin toimimaan mahdollisimman jouhevasti.

Opas on laadittu osana kahta Humanistisen ammattikorkeakoulun opinnäytetyötä. Opinnäytetyöt käsittelevät laajemmin opiskelijajärjestön perustamista eri näkökulmista. Oppaassa on pyritty tiivistämään opinnäytetöiden tieto ja luomaan konkreettinen rautalankamalli, joka toimii muistilistana uusille Nuolen opiskelijajärjestöille ja helpottaa perustamista ja toiminnan käynnistämistä.

PERUSTAMINEN

Ennen perustamiskokousta

Opiskelijajärjestö perustetaan virallisesti perustamiskokouksessa, mutta sitä ennen laaditaan järjestölle talousarvio, toimintasuunnitelma ja säännöt. Hyviä malliesimerkkejä näihin kaikkiin saa Nuolen olemassa olevilta opiskelijajärjestöiltä. Perustamiskokousta ja hallituksen järjestäytymiskokousta varten laaditaan kokouskutsu, esityslistat ja lisäksi perustamiskokoukseen yhdistyksen perustamiskirja. Näistä kaikista löytyy malliesimerkit oppaan lopusta.

1. Talousarvio

Talousarvio on järjestön taloussuunnitelma tulevalle tilikaudelle, ja sen laatimisesta vastaa yhdistyksen hallitus. Talousarvio tehdään aina tilikauden alussa, ja sen kesto on yleensä 12 kuukautta. Suunnitelmassa arvioidaan tulevan kauden tulot, menot ja paljonko rahaa on ajateltu käytettävän. Talousarviota suunniteltaessa kannattaa olla siis tiedossa isommat menoerät kuten tapahtumat, joihin rahaa aiotaan tulevana tilikautena käyttää. Yleisesti ottaen yhdistyksen taloudel-

linen ajatus perustuu voittoa tavoittelemattomaan toimintaan, joten talousarvion loppusumman tulisi lähennellä nolaa. Tulevan tilikauden arvio hyväksytään vuosikokouksessa ja aloittavalla järjestöllä perustamiskokouksessa.

2. Toimintasuunnitelma

Toimintasuunnitelmassa kiteytetään järjestön tavoitteet seuraavaa vuotta varten. Siinä pohditaan mitä on tarkoitus toiminnalla saavuttaa ja millä keinoin. Perustamisvuotena kannattaa suurimmaksi osaksi keskittyä luomaan pohja omalle opiskelijajärjestölle ja käynnistellä sen toimintaa. Tehty suunnitelma antaa oikean suunnan ja tarkoituksen järjestön toiminnalle. Toimintasuunnitelmaan kannattaakin palata aika ajoin tarkistamaan kulkeeko se ja toteutettava toiminta käsi kädessä. Toimintasuunnitelma ja talousarvio kannattaa laatia samalla kertaa, jotta ne tukevat toinen toistaan mahdollisimman hyvin.

3. Säännöt

Järjestön sääntöjen laatiminen on kaikista ennen perustamiskokousta laadittavista asiakirjoista aikaa vievin. Jotta järjestölle voidaan kirjata omat säännöt, on tutustuttava yhdistyslakiin. Sääntöihin kirjataan järjestön nimi, kotipaikka, tarkoitus ja toimintamuodot. Lisäksi säännöissä määritetään mahdollinen jäsenmaksu, hallitusten jäsenten ja toiminnantarkastajien lukumäärä sekä toimikausi, tilikausi, miten ja missä ajassa järjestön kokoukset on kutsuttava koolle sekä miten järjestön varat käytetään, jos se lakkautetaan. Sääntöjä laatiessa päätetään myös, toimitaanko yhden vai kahden vuosikokouksen mallilla. Mallia sääntöjen luomiseen voi etsiä muiden yhdistyksen säännöistä tai yhdistysreksiterin sivuilta. Järjestön sääntöjen tekemiseen kannattaa paneutua kunnolla, sillä sääntöjen muuttaminen jälkikäteen on monimutkaisempaa.

4. Kokouskutsu ja esityslista

Perustamiskokoukseen täytyy laatia kokouskutsu ja esityslista. Kokouskutsussa tulee ilmi mistä on kyse, missä ja milloin kokous pidetään ja kehen voi tarvittaessa ottaa yhteyttä. Esityslista kertoo kokouksen kulusta ja sen voi joko julkaista kokouskutsun yhteydessä tai jakaa osallistujille kokouksen alussa. Tämä lista on vasta esitys ja sitä voidaan muuttaa kokouksen alussa. Jos muutettavaa ei ole, esityslista hyväksytään kokouksen alussa. Esityslista helpottaa kokouksen johtamista ja seuraamista sekä auttaa sihteerä kirjoittamaan pöytäkirjaa.

5. Perustamiskirja

Yhdistystä perustettaessa luodaan perustamiskirja, jossa on mainittu yhdistyksen nimi, kotipaikkakunta sekä perustajajäsenet. Itse perustamiskirja tarvitsee kolme allekirjoitusta – perustamiskokouksen puheenjohtajan, sihteerin sekä lisäksi yhden jäsenen.

6. Hallituksen jäsenten etsiminen

Yhdistyksen perustamiskokous on avoin kaikille ja kokouskutsu kannattaa lähettää ja julkaista mahdollisesti kiinnostuneille opiskelijoille hyvissä ajoin. Näin kutsutaan opiskelijoita osallistumaan ja innostumaan opiskelijajärjestön toiminnasta. Kutsua kannattaakin levittää sosiaalisen median lisäksi omalla kampuksella. Hallitusten jäsenten etsinnässä avainasemassa on löytää osallistujia eri vuosikursseilta. Näin luodaan luonnollinen jatkumo hallitustyöskentelylle oppilaiden valmistuttua oppilaitoksesta. Tämän oppaan tarkoitus onkin tukea kirjallisessa muodossa tasalaatuista hallitustyöskentelyä ja näin uudet hallituslaiset eivät jää toiminnassa tyhjän päälle vallan vaihduttua. Tieto kulkee oppaan muodossa kaudelta toiselle taaten tasaisen järjestötoiminnan laadun ja vakiinnuttaen opiskelijajärjestön paikan järjestökentällä. Hallituksen jäsenten lisäksi yhdistykselle täytyy ennen perustamiskokousta valita sovittu määrä toiminnantarkastajia. Toiminnantarkastajiksi voi pyytää esimerkiksi tuttuja lehtoreita. Pääasia on, että toiminnantarkastajilla on ymmärrystä järjestötoiminnasta.

Perustamiskokous & Hallituksen järjestäytymiskokous

1. Perustamiskokous

Perustamiskokoukseen kannattaa varata reilusti aikaa ja kärsivällisyyttä. Kokouksessa edetään tehdyn esityslistan mukaisesti ja samalla valittu sihteeri kirjoittaa pöytäkirjaa, joka julkaistaan näkyville kokouksen päätyttyä. Kokouksen aikana käydään läpi ja hyväksytään yhdistykselle laaditut säännöt, tehdään päätös yhdistyksen perustamisesta ja allekirjoitetaan perustamiskirja, valitaan yhdistyksen hallitus, päätetään yhdistyksen kirjaamisesta yhdistysrekisteriin, valitaan toiminnantarkastajat ja hyväksytään tulevan toimintakauden talousarvio ja toimintasuunnitelma.

2. Hallituksen järjestäytymiskokous

Hallituksen järjestäytymiskokous pidetään perustamiskokouksen jälkeen ja sen kulkua ohjaa aiemmin luotu esityslista, jota myös voidaan muuttaa kokouksen alussa, jos siihen on tarvetta. Kokouksen aikana päätetään hallituksen rooleista, pankkitilin avaamisesta ja sen tilinkäyttöoikeuksista, järjestöjäsenyyden hakeemisesta sekä avustushakemuksen tekemisestä. Perustamiskokouksen päätöksen mukaisesti tarvittaessa täytetään perustamisilmoitus yhdistysrekisteriin, joka lähetetään eteenpäin yhdessä perustamiskirjan, sääntöjen ja rekisteröinti maksun kuitin kanssa. Yhdistyksen ilmoittaminen jäsenrekisteriin tapahtuu helpoiten sähköisesti patentti- ja rekisterihallituksen sivuilla.

Hallituksen rooleihin kuuluvat pakollisina puheenjohtaja ja taloudenhoitaja. Lisäksi jokaisella yhdistyksellä on hyvä olla varapuheenjohtaja ja sihteeri sekä Nuolen järjestöillä Nuoli-vastaava ja kampusvastaava, jotka toimivat opiskelijatoimikunnan edustajina. Muita rooleja hallituksessa voi olla esimerkiksi jäsenrekisterivastaava ja markkinointivastaava. Hallituksessa tulee lain mukaan olla vähintään kolme jäsentä.

Puheenjohtajan tehtävä on johtaa ja valvoa hallituksen työskentelyä. Hän huolehtii työnjaosta, kutsuu hallituksen koolle kokousta varten, johtaa puhetta kokouksissa sekä edustaa koko yhdistystä. Varapuheenjohtajan työnkuva on täysin sama kuin puheenjohtajan mutta astuu voimaan ainoastaan, kun puheenjohtaja on itse estynyt. Sihteerin vastuu on pääasiallisesti kirjallista. Hän kirjaa pöytäkirjat ja avustaa puheenjohtajaa kokouksien aikana mm. kirjaamaan tehdyt ehdotukset. Taloudenhoitajan tehtävä on hoitaa yhdistyksen raha-asioita ja kirjanpitoa.

TOIMINNAN KÄYNNISTÄMINEN

Perustamiskokouksen jälkeen järjestö pääsee kunnolla aloittamaan toimintansa. Järjestön toimintaa käynnistäessä joutuu tekemään monia hallinnollisia tehtäviä, mutta niistä ei kannata pelästyä, sillä se kuuluu normaalina osana aloittavan yhdistyksen perustamiseen. Myös uusia hallituksen jäseniä kannattaa muistuttaa siitä, ettei opiskelijajärjestön toiminta ole aina kokouksissa istumista. Tämä

voi jäädä monille päällimmäiseksi kuvaksi pitkän perustamiskokouksen ja hallituksen järjestäytymiskokouksen jälkeen. Nämä toimet helpottavat kuitenkin ajan mittaan ja sen jälkeen järjestö voi keskittyä järjestämään tarkoituksenmukaista toimintaansa.

Järjestön pakollisiin kokouksiin kuuluu säännöissä määritellyt kokoukset eli yleensä vuosi- ja kevätkokous. Näiden lisäksi hallituksen on ehdottoman tärkeää kokoontua yhteen säännöllisin väliajoin pohtimaan järjestön toiminnan edistämistä. Seuraava hallituksen kokoontuminen ei kuitenkaan tarvitse olla perustamiskokouksen lailla yhtä virallinen, vaan sen voi toteuttaa rennossa ilmapiirissä hallituslaisten ehdoilla. Hallituslaiset ovat opiskelijoita yhtä lailla ja kaipaavat rentoa oleskelua kokouksien lomassa. Opiskelijajärjestön toiminnan tulisikin olla kaikille miellyttävää tekemistä eikä pelkkää istumista kokouksesta kokoukseen.

Pankkitilin avaaminen

Jotta mahdolliset avustukset saadaan järjestön käyttöön, on järjestölle avattava oma pankkitili. Ennen tilin avaamista on hyvä vertailla pankkien tarjoamia palveluita oman järjestön tarpeiden mukaisesti. Pankkien käytännöt voivat vaihdella, joten kannattaa tutustua mikä on edullisin vaihtoehto tilin avaamiseen. Tilin avaamista varten täytyy pankista varata asiointiaika, jonne mukaan tulee ottaa rekisteriote, säännöt sekä allekirjoitettuna pöytäkirja jossa on sovittu pankkitilin avaamisesta ja tilin käyttäjistä. Pöytäkirjaan tulee olla kirjattuna käyttäjien nimet ja henkilötunnukset.

Yhteistyöt

Aivan ensisijaisesti yhteistyötä tehdään Nuoli ry:n kanssa, ja tätä varten on tehtävä jäsenhakemus sekä rahallista avustusta varten toiminta-avustushakemus. Paikallisia yhteistyökumppaneita etsiessä on hyvä miettiä opiskelijoiden jo olemassa olevia kuluttamistottumuksia ja pohtia mikä vetoaa opiskelijoihin. Hyviä yhteistyökumppaneita voivat olla esimerkiksi ravintolat, kahvilat, yökerhot ja erilaiset harrastusmahdollisuudet. Järjestön kannalta on fiksua tehdä kirjalliset yhteistyösopimukset silloin, jos raha alkaa liikkua järjestön ja yhteistyötahon välillä. Erilaisten etujen saaminen ja yhteistyössä toteutetut tapahtumat herättävät

opiskelijoiden kiinnostuksen ja houkuttelevat liittymään järjestön jäseneksi. Myös muiden koulujen kanssa tehtävää yhteistyötä kannattaa toteuttaa.

Sosiaalinen media

Aloittavan järjestön tulee useasti tehdä paljon töitä, jotta heidän olemassaolonsa saadaan kuuluviin ja tämän vuoksi aloitusvaiheessa tiedottaminen ja markkinointi ovat järjestötoiminnassa etusijalla. Hallitus voi valita joukostaan vastaavan, joka keskittyy toimissaan markkinointiin ja tiedottamiseen.

Sosiaalista mediaa kannattaa hyödyntää tehokkaasti ja siellä asioista tiedottaminen käy vaivattomasti. Ei kuitenkaan kannata yrittää ottaa haltuun kaikkia kanavia, vaan juuri ne itselle tärkeimmiksi ja tehokkaimmiksi koetut. On hyvä miettiä missä päin sosiaalista mediaa opiskelijat liikkuvat ja toteuttaa järjestön markkinointia siellä. Kannattaa myös ottaa huomioon, mikä on sellainen alusta jossa voi olla kytköksissä muihin opiskelijajärjestöihin, kouluun ja oman alan muihin toimijoihin.

Sisältöä julkaistessa pitää muistaa, että silloin edustaa koko järjestön näkökantaa. Julkaisuja kannattaa siis kirjoittaa harkiten, mutta huumorintajua ja rentoa fiilistä ei tarvitse karsia pois. Ylipäätään julkaistessa sosiaaliseen mediaan on hyvä muistaa, että liikkuvalla kuvalla saadaan enemmän heräteltyä ihmisten huomiota kuin vaikkapa pelkällä tekstin pätkällä. Jotta ihmiset kiinnostuvat ja lähtevät mukaan järjestön toimintaan, kannattaa julkaisuissa suosia myös osallistavaa otetta kuten kannustaa keskustelemaan aiheesta kommenttikentässä.

Toiminnan vakiinnuttaminen

Kun opiskelijajärjestön perustaminen ja toiminnan käynnistäminen ovat takana, alkaa järjestön toiminnassa niin sanotusti perusarki, joka sisältää esimerkiksi hallituksen kokouksia sekä toiminnan suunnittelua ja toteutusta. Tulevia tapahtumia tai ohjelmia suunnitellessa on hyvä muistaa säännöllisin väliajoin palata järjestön toimintasuunnitelmaan ja sääntöihin; mikä on järjestön toiminnan tarkoitus ja miksi toimintaa järjestetään. Järjestön tarkoitus ja arvot kannattaa pitää mielessä, ettei toimintakertomusta kirjoittaessa huomata, että järjestö ei ole tehnyt yhtään sitä mitä piti. Säännöllisyys kannattaa myös hallituksen kokouksissa. Kokouksia on hyvä pitää noin kerran kuukaudessa, vaikkei juuri sillä het-

kellä olisikaan suuria päätettäviä ja suunniteltavia asioita. Kesällä opiskelijajärjestö voi kuitenkin melko huoletta pitää lomaa.

Uuden järjestön on hyvä aluksi kokeilla mahdollisimman paljon erilaisia toimintatapoja, jotta itselle sopiva tapa löytyy. Järjestön tuominen opiskelijoiden tietoisuuteen ja uusien jäsenten hankkiminen voi olla aluksi todella hankalaa ja hidasta, mutta siitä ei pidä lannistua. Kannattaa vain rohkeasti suunnitella ja toteuttaa erilaisia tapahtumia ja lähteä mukaan muiden järjestämiin tapahtumiin. Ajan kuluessa huomaa kyllä, mitkä toimintatavat sopivat omalle järjestölle. Josain vapaamuotoiset illanistujaiset voivat olla kaikkein suosituimpia, kun taas toisaalla organisoidumpi ohjelma on toivotumpaa.

Kun omat rutiinit alkavat hahmottua, kannattaa järjestölle laatia vuosikello. Siihen voi merkitä kaikki vuotuiset tapahtumat ja järjestötoiminnan kannalta oleelliset asiat. Näitä voivat olla esimerkiksi järjestön syys- ja kevätkokous, uusien opiskelijoiden rekrytointipäivät, Nuoli-risteily, toiminnantarkastus ja niin edelleen. Vuosikello auttaa myös hallituksen vaihtuessa uutta hallitusta. On paljon helpompia toimia, kun kaikki tärkeät asiat ja päivämäärät on kirjattu ylös. Näin vältetään unohduksilta ja viime hetken paniikilta.

Kuten muidenkin järjestöjen kohdalla, myös opiskelijajärjestöjen tulee kommunikoida jäsentensä eli tässä tapauksessa opiskelijoiden kanssa. Ei ole mitään järkeä järjestää toimintaa, joka ei kiinnosta tai palvele ketään. Opiskelijoiden toiveita on siis erittäin tärkeää kuunnella. Kommentteja ja toivomuksia voi kysellä esimerkiksi jäsenilloissa, uusia jäseniä rekrytoidessa tai sosiaalisessa mediassa. Esimerkiksi Jyväskylässä opiskelijoiden toivomuksia kysyttiin opinnäytetyöhön liittyvän kyselyn yhteydessä. Kyselyssä oli aiheeseen liittyen kaksi kysymystä: vaihtoehtollinen ja vapaamuotoinen. Valmiista vastausvaihtoehdoista eniten vastauksia saivat työelämätietous ja eri vuosikurssien välinen toiminta. Myös jäsenedut ja -illat sekä tietous ammattiliitoista ja opiskelijoita koskevista asioista saivat kannatusta. Vapaamuotoisen kysymyksen vastauksissa tuli uusina asioina esiin vertaisryhmien ja vertaistuen tarve sekä yhteisöllisyyden merkitys. Vastaukset tuovat hyvin esiin Nuolen opiskelijajärjestöjen tarkoituksen. Hauskanpidon lisäksi kaivataan myös opiskeluun ja työelämään liittyvää tietoa, mikä on hyvä muistaa toimintaa suunniteltaessa.

Opiskelijatoimikunta

Nuolella on oma opiskelijatoimikunta, jossa on edustajia kaikista sen jäsenjärjestöistä. Opiskelijatoimikunta kokoontuu vähintään neljästi vuodessa Helsingissä ja sen tarkoituksena on käsitellä kaikkia sen opiskelijoita koskevia asioita. Toisin sanoen opiskelijatoimikunta ajaa opiskelijoiden etuja, ottaa kantaa ajankohtaisiin asioihin ja suunnittelee yhteisiä tapahtumia, joista suurin on vuosittain järjestettävä Nuoli-risteily. Jokaisesta järjestöstä opiskelijatoimikuntaan kuuluu kaksi edustajaa: nuolivastaava ja kampusvastaava. Nuolivastaava on nimensä mukaisesti niin sanottu pääedustaja, joka käy kaikissa opiskelijatoimikunnan kokouksissa. Kampusvastaava osallistuu opiskelijatoimikunnan kahteen pidempään kokoukseen ja tarvittaessa toimii nuolivastaavan sijaisena. Jokainen jäsenjärjestö siis valitsee hallituksestaan nämä edustajat, joten tämä on hyvä ottaa huomioon hallituksen rooleja valitessa. Ideaalitilanne on se, että kampusvastaava toimii seuraavana vuonna nuolivastaavana, joten uudeksi kampusvastaavaksi ei kannata valita viimeisen vuoden opiskelijaa. Opiskelijatoimikunta mahdollistaa erittäin hyvin Nuolen eri jäsenjärjestöjen välisen yhteistyön, joten sen toimintaan on tärkeää ja oman järjestön kannalta erittäin hedelmällistä osallistua.

Malli 1: Perustamiskokouksen kokouskutsu ja esityslista

Tervetuloa Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n perustamiskokoukseen! Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki uuden opiskelijajärjestön toiminnasta kiinnostuneet yhteisöpedagogiopiskelijat. Yhdistys on Nuoriso- ja Liikunta-alan asiantuntijoiden (Nuoli) paikallinen opiskelija- ja etujärjestö ja sen tarkoituksena on muun muassa parantaa jäsentensä ammatillisia ja työelämävalmiuksia sekä järjestää erilaisia opiskelijatoimintaan liittyviä tapahtumia ja tempauksia. Perustamiskokouksessa allekirjoitetaan järjestön perustamiskirja, vahvistetaan säännöt, toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2017, sekä valitaan järjestölle hallitus. Perustamiskokoukseen tuovat tervehdyksensä myös sisarjärjestön Turun yhteisöpedagogiopiskelijat ry:n hallituksen jäsen Neea Kähkönen sekä Nuolen toiminnanjohtaja Petteri Piirainen.

Ilmoitathan saapumisesi ilmoittautumislomakkeen kautta viimeistään 24.1. klo 15 mennessä. Muistathan ilmoittaa myös mahdolliset ruoka-aineallergiat. Samassa yhteydessä voit halutessasi myös ilmoittaa, jos olet kiinnostunut hallitustyöskentelystä. Hallituksen toimikausi on kalenterivuosi.

<https://www.flomembers.com/nuoliry/events/register/c81e728d9d4c2f636f067f89cc14862c>

Aika: 25.1.2017 klo 18:00

Paikka: Sokos Hotel Alexandra, Kansleri 1 Hannikaisenkatu 35, 40100 Jyväskylä

Alla kokouksen esityslista.

Terveisin,

Saara Koljonen, Noora Munkki sekä Nuoriso- ja liikunta-alan asiantuntijat (sähköpostit ja puhelinnumerot tähän)

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
 - Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi (2) pöytäkirjantarkistajaa ja kaksi (2) ääntenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Ilmoitusasiat
6. Yhdistyksen säännöt
 - Hyväksytään yhdistyksen säännöt. Myönnetään yhdistyksen hallitukselle oikeus tehdä sääntöihin Patentti- ja rekisterihallituksen edellyttämät muutokset
7. Yhdistyksen perustaminen
 - Todetaan yhdistys perustetuksi ja allekirjoitetaan perustamiskirja
8. Yhdistyksen ilmoittaminen yhdistysrekisteriin
9. Hallituksen puheenjohtajan ja hallituksen valinta
 - Valitaan hallituksen puheenjohtaja ja muut jäsenet (vähintään neljä + kaksi varajäsentä)
10. Liittymis- ja jäsenmaksut 2017
11. Toimintasuunnitelma 2017
12. Talousarvio 2017
13. Toiminnantarkastajien valinta
 - Valitaan yhdistykselle kaksi (2) toiminnantarkastajaa
14. Ammattiliiton järjestöjäsenyyden hakeminen ja yhteistyösopimus

- Päätetään ammattiliiton järjestöjäsenyyden hakemisesta ja allekirjoitetaan yhteistyösopimus
- 15. Avustuksen hakeminen ammattiliitolta
- 16. Muut asiat
- 17. Kokouksen päättäminen

Malli 2: Hallituksen järjestäytymiskokouksen esityslista

Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry - Hallituksen järjestäytymiskokouksen esityslista

Aika: 25.1.2017, heti perustamiskokouksen päätyttyä

Paikka: Sokos Hotel Alexandra, kansleri 1

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen laillisuus ja päätäntävaltaisuus
3. Työjärjestyksen hyväksyminen
4. Hallituksen roolit
 - Valitaan hallitukselle varapuheenjohtaja, sihteeri ja rahastonhoitaja, *Nuoli-vastaava, kampusvastaava* sekä muut tarvittavat toimihenkilöt.
5. Opiskelijatoimikunnan edustajat
 - Laaditaan esitys Nuolen hallitukselle yhdistyksen edustajista Nuolen opiskelijatoimikuntaan
6. Rekisteröidään yhdistys yhdistysrekisteriin
7. Pankkitilin avaaminen
 - Päätetään yhdistyksen pankkitilin avaamisesta ja tilinkäyttöoikeuksista
8. Nuolen järjestöjäsenyyden hakeminen
 - Päätetään järjestöjäsenyyden hakemisesta ja kirjoitetaan yhteistyösopimus
9. Avustushakemus
 - Päätetään avustuksen hakemisesta Nuolelta
10. Muut asiat
11. Kokouksen päättäminen

Malli 3: Yhdistyksen perustamiskirja

Perustamiskirja

Me allekirjoittaneet olemme perustaneet Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat-nimisen yhdistyksen, liittyneet siihen jäseniksi ja hyöksyneet sille oheiset säännöt.

Jyväskylässä 25.1.2017

Noora Munkki

Saara Koljonen

Liite 2. Sähköpostikysely

Hei Typon hallituslaiset,

Olen Noora ja toimin Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijoiden eli Jypon puheenjohtajana ja työstän parhaillani opinnäytetyötä aiheena opiskelijajärjestön perustaminen. Työn tavoitteena on tarkastella, mitkä asiat auttavat opiskelijajärjestön perustamisessa ja mitkä seikat tukevat järjestön tavoitteellista toimintaa ensimmäisen vuoden aikana. Jypo onkin saanut paljon hyviä neuvoja teiltä omaa toimintaa käynnistäessään ja käytänkin näitä havaintoja osana opinnäytetyötäni.

Haluaisinkin nyt kuulla tarkemmin teidän kokemuksia opiskelijajärjestön perustamisesta ja ensimmäisen vuoden onnistumisista sekä haasteista. Alla kysymykset, joihin saa vastata vapaamuotoisesti kertomalla omista kokemuksistaan opiskelijajärjestön parissa.

- 1) Onko sinulla aikaisempaa kokemusta järjestössä toimimisesta/hallitustyöskentelystä ennen Typoa?
- 2) Miksi koit Typon perustamisen tarpeelliseksi?
- 3) Millaista oli toimia uuden opiskelijajärjestön hallituksessa sen ensimmäisenä vuotena? Kerro vapaasti haasteista ja onnistumisista.
- 4) Millaista jäsenhankinta oli ensimmäisenä vuotena? Koitko sen hankalaksi tai helpoksi ja miksi näin?
- 5) Missä koit tavoittavanne uusia jäseniä parhaiten?
- 6) Monesti aloittavat järjestöt saavat tehdä paljon töitä, jotta saavat itsensä kuuluviin. Millaista Typon markkinointi ja tiedottaminen oli järjestön ensimmäisenä vuotena?
- 7) Millaista toimintaa Typo toteutti ensimmäisenä vuotenaan? Koetko, että pääsitte toteuttamaan tarkoituksenmukaista toimintaanne vai keskittyikö huomio hallinnollisiin asioihin?
- 8) Millaisia tapahtumia piditte ensimmäisenä vuotena ja millaisia tuloksia saitte niistä? Kävivätkö opiskelijat mielellään näissä?

9) Tuntuuko sinusta, että olisitte kaivanneet lisää apua perustamisvaiheessa tai Typon ensimmäisenä toimintavuotena? Jos kyllä, millaista?

10) Miten arvioisit Typon ensimmäisen vuoden toimintaa? Missä asioissa koit, että Typo onnistui parhaiten?

11) Miksi itse olet mukana opiskelijajärjestön toiminnassa ja mitä koet saaneesi siitä?

Kiitos jo etukäteen ajastasi ja vastauksistasi!

Terveisin,

Noora Munkki

Jyväskylän yhteisöpedagogiopiskelijat ry